Hayat

SAYI: 15
6 NİSAN 1961
125 KURUŞ

Bu Sayıda:

Yeni bir yazı serisine başlıyoruz:

HAKİKAT OLMUŞ RÜYALAR

BİRBİRİNİ TAMAMLIYAN

2 MÜHİM VESİKA

Doğduğunuz andan hayatınızın sonuna kadar yanımızda bulundurduğunuz Nüfus Cüzdanınız, kimliğinizi tanıtır... Türkiye İş Bankası Hesap Cüzdanınız ise, ileriyi gören, menfaatlerini gözeten, olgun bir şahsiyet olduğunuza delâlet eder.

1961 Yılında Tasarruf Sahiplerine

9 MİLYON

FAAL d - 700

TÜRKİYE İŞ BANKASI

paranızın... istikbalinizin emniyeti

Bu mecmua «Basın Ahlâk Yasası» na uymağı kabul etmiştir.

DANY SAVAL
(Fotoğraf: Unifrance Film)

HAFTALIK MECMUA

YIL: 6 SIRA No.: 235
SAYI: 15 CİLT: 1 1961

SAHİBİ : Şevket RADO
Telefon : 22 52 50

NEŞRİYAT MÜDÜRÜ :
Hikmet Feridun ES
Telefon : 22 29 19

YAZI HEYETİ :
Sadun Altuna, Fikret Arıt, Hikmet Andaç, Orhan Tahsin, Kemaleddin Tuğcu, Turgut Etingü, Adnan Erim, Muallâ Bayraktar, İhsan Tayşılı, Turgut Bıçakçıoğlu. **Resim:** Ayhan Erer. **Fotoğraf:** İnal Tengizman, Erol Dernek, Necdet İşler. **Ankara Bürosu:** Ulus Meydanı, Hükümet Cad. No. 1, Kat 5. Yılmaz Çetiner, Foto Ozan Sağdıç. Telefon: 10 67 24. **Ajanslar:** Associated Press - United Press - Keystone - T. Haberler Ajansı - Ajans Ekspres.

BU SAYIDA MESUL MÜDÜR :
Sadun ALTUNA

TELİF HAKLARI :
Neşrettiğimiz bütün yazı ve resimlerin iktibaş hakkı mahfuzdur. Gönderilen yazı ve resimler basılsın veya basılmasın iade edilmez.

BASILDIĞI YER :
Tifdruk Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi, Divanyolu Türbedar sokak No: 22 İstanbul. **Santral :** 22 48 88

MUHASEBE VE ABONE :
Telefon : 27 49 52 Çağaloğlu, Çatalçeşme sokak, Aydınlık Han, Kat 2.

İLÂNLAR :
Türk Basın Birliği Resmî İlânlar Limited Ortaklığından verilen, tekniğimize uygun her türlü ilân alınır.

ABONE ŞARTLARI :
(Türkiye için)
Yıllık (52 Sayı) 60 T. L.
6 Aylık (26 Sayı) 30 T. L.
Yabancı memleketler için 100 T. Lirası karşılığı (âdi posta ile)
Yıllık : 11 $ veya 4 £
6 Aylık : 5.50 $ veya 2 £
Kıbrısta satış fiatı: 100 mil
Hayat mecmuası yabancı memleketlerde Dolâr olarak 15 Cent'e, İngiliz Lirası olarak 1 Shilling'e veya bunların karşılığı olan fiatla satılır. Abone olmak istiyenler yukarıda yazılı Dolâr veya İngiliz Lirasını T. C. Merkez Bankası vasıtasiyle adresimize gönderdikleri takdirde mecmualarını muntazaman alırlar. Uçakla gönderilecek abonelerden uçak posta masrafı ayrıca tahsil edilir.

Elizabeth Taylor Artık İyileşti

Kendisine âcil şifalar dileğinde bulunanlar arasında Belinda Lee de vardı...

Asrın kadını olarak ün salan Amerikalı film yıldızı Elizabeth Taylor bir müddet önce Ingilterede Kleopatra filminin başrolünde oynamak üzere bir mukavele imzalamıştı. Pinewood stüdyoları civarında Milâttan Önce 52 yılında Iskenderiye'yi canlandıran muazzam dekorlar kurulmuş ve filmin çevrilmesine başlanmıştı. Ama ünlü Kleopatra'nın yarı çıplak kıyafetiyle Ingilterenin rütubetli havası bağdaşamadığı için Liz çok geçmeden üşüterek yatağa düştü. Londra'da bir kliniğe yatırılan yıldıza zatürree teşhisi kondu ve hayatından bütün ümitler kesildi. Bu arada koma halinde yatan Liz'e dünyanın her tarafından âcil şifalar dileyen mektuplar geliyordu. Bunların arasında Belinda Lee'nin mektubu da vardı. Belinda öldüğü halde Elizabeth Taylor ölümü yenerek iyileşmiş bulunuyor. Yanda Liz iyileştikten sonra kocası şarkıcı Eddie Fisher'le beraber bu mektuplardan bazılarını okurken görülüyor.

HAYAT MECMUASI 5 YAŞINDA

6 NİSAN 1956 tarihinde Türk basın hayatında vazife alan Hayat mecmuası bugün beşinci yaşını doldurmuş bulunuyor.

Hayat mecmuası bu müddet zarfında muhterem okuyucularına memleket ve dünya ahvalinden haber vermek ve kendilerine kültür sahasında faydalı olmak vazifesine büyük bir intizam içinde devam etmiştir.

Zaman zaman 250 binin, hattâ 300 binin üzerine çıkan büyük bir okuyucu kütlesi ile Hayat, Türkiye'de şimdiye kadar görülmemiş bir mazhariyete ulaşmıştır. Türk mecmuacılığını dünya mecmuacılığı seviyesine çıkarmak için giriştiğimiz mücadele ve sarfettiğimiz gayretlerde en büyük kuvvet ve ilhamı daima okuyucularımızın bu sevgisinden almış bulunuyoruz.

Altıncı yılımıza girerken beğendikleri ve beğenmedikleri taraflarımızı bize açıkça söylemek suretiyle sevgiden başka alâka ve yardımlarını da esirgemiyen bütün okuyucularımıza ve dostlarımıza en candan teşekkürlerimizi arzetmeyi zevkli bir vazife sayıyoruz.

S. S. CONSTITUTION — Dünyanın en büyük, en lüks gemilerinden biri olan S. S. Constitution 1951 yılında denize indirilmiştir. 10 yıl içinde 2,5 milyon millik sefer yapmıştır. 215 metre uzunluğunda olan transatlantik 11 katlıdır. 30.000 tonluktur. Transatlantiğin kaptanı Lindguit'in İstanbula bu 40 ıncı gelişidir.

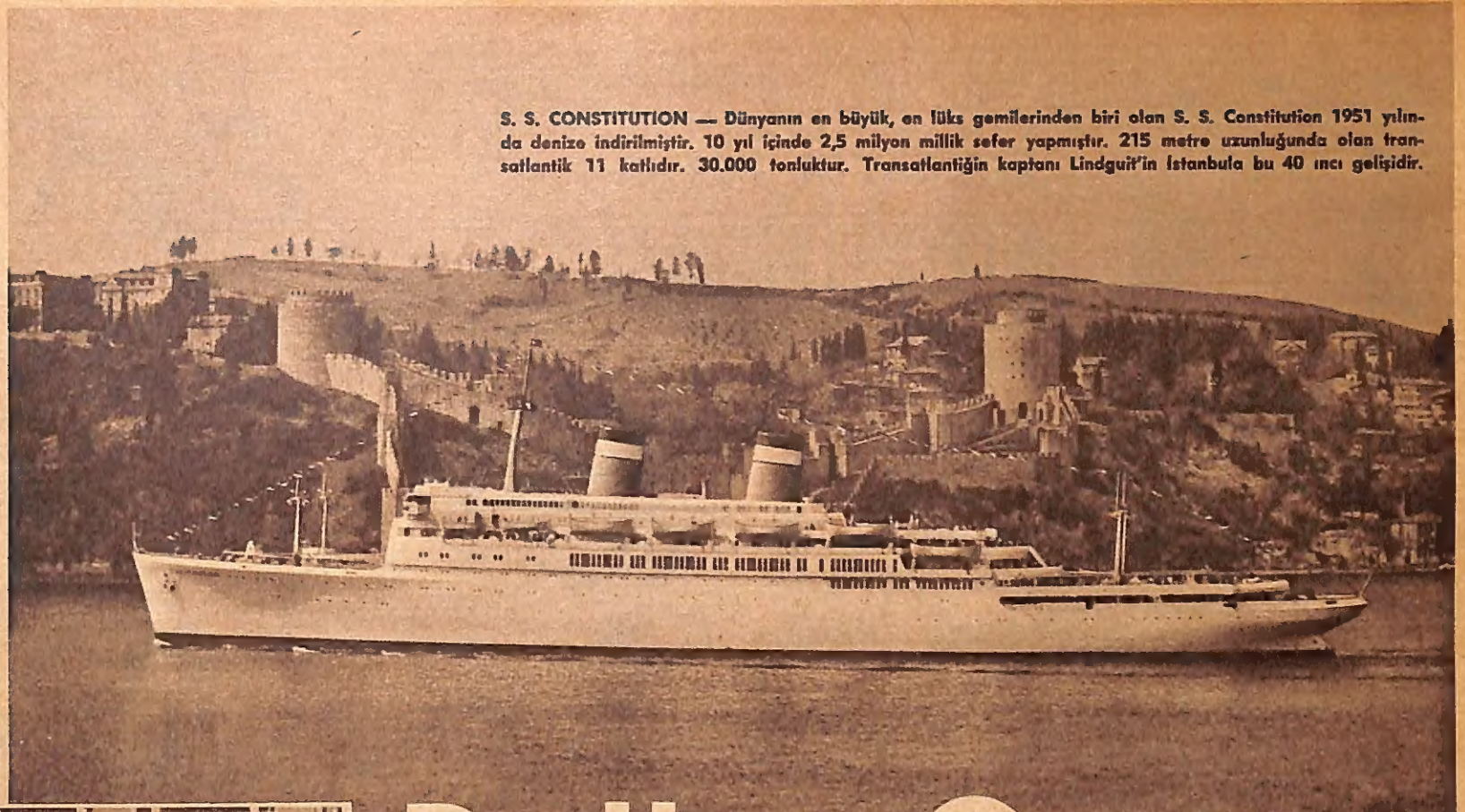

Dullar Gemisi İstanbulda

40 gün 40 gece sürecek bir gezi yarılanmıştı. Dev gemi, çatanaların, küçük vapurların, motorların; iki yakası arasında köpükten çizgiler çizdiği bir limana girmişti. Koyu mavi suların bittiği yerde, sahil sarayları başlıyor, onların çevresinde ise çifte minareli camiler yükseliyordu. Dev geminin yolcuları, bu yeni limanı seyrediyordu. Bu sırada, kolları sırmalı lâcivert elbise giymiş şişman bir adam yolcuların arasına girdi:

— İstanbula geldik, dedi. Çoğunuz, Doğu'nun bu en güzel limanını belki ilk defa görüyorsunuz. Oysa, bu benim tam 40 ıncı gelişim. İstanbulda 40 saat kalacağız. Tarihî yerlerini gezmelisiniz. 40 ıncı saatin sonunda sizden gemiye dönmenizi, İstanbulun en beğendiğiniz yanını bir kâğıda yazıp bana vermenizi rica edeceğim. Bu notlarınız, «Constitution» transatlantiğinin hâtıra defterinin birer sahifesi olacak!...

Costitution, Boğazın saraylara en yakın yerine demirlemişti. Gerçekte, «Constitution» da bir saray gibiydi. İçi 10 bin metrekare halı döşeliydi. 11 salonunun her biri ayrı renkteydi... 14 asansör, bir günde 90 kilometrelik bir yol tutarınca, 11 kat arasında inip çıkıyordu. 40 gün içinde 32 bin şişe bira içileceği, 17.500 tavuk yenileceği hesab edilmişti. 3 ayrı salonda çalan, 3 orkestra vardı. Her kamaraya, ünlü bir ressamın bir kopya tablosu asılmıştı. Bir Doğu masalının son cümlesinin, «40 gün 40 gece» nin tadını 440 kişi çıkarıyordu. Bu 440 kişi arasında, 8 sanayi kıralı, sayısız borsacı, banker, sigortacı, bir vali, bir belediye başkanı, 200 dul hanım bulunuyordu. Bir tek evlenmemiş hanım vardı. Yolcuların yaş ortalaması 60 tı.

Constitution, 11 martta New York'tan hareket etmiş, 15 limana uğrıyarak İstanbula gelmişti. 26 mart sabahı İstanbuldan ayrıldı. 20 nisanda New York'ta olacaktı. Bu gezi için, bir kişi 25 bin lira ile 90 bin lira arasında para ödemişti. Transatlantiğin milyoner yolcuları için bu para bir hiçti. Ancak, «gönül dinlendirmek» amaciyle bu geziye katılanlar, dulluğun bu kadar pahalı olabileceğini tahmin etmemişlerdi. Gezi sonunda, gemi sahibinin kasasına 20 milyon lira girecekti. 1951 yılında 40 milyon dolâra çıkan transatlantik, yapı masrafını beş yıl önce çıkarmıştı... Gemide 370 kişi hizmet ediyordu.

440 Amerikalı, İstanbulu pek gezemediler. 40 saatte İstanbulun güzellikleri görülemezdi ki... Ama yine de, kaptanlarının sözünü yerine getirmek için birkaç satır not alabilecek kadar, İstanbulu tanımağa çalıştılar... Kaptana verilen İstanbul notlarından birkaçı çok ilgi çekiciydi:

Mr. WILLIAM A. CONANT (Washington Belediye Başkanı): İstanbulun tarihî yerleri, güzellikleri öylesine çok ki,

MELTEM SALONU — Constitution'da 300 kamara, 200 kişilik bir lokanta, 6 bar, 1 sinema, 2 yüzme havuzu, 11 salon vardır. Doğu motifleri ile süslü «Meltem Salonu» ise, simetrik bir biçimde döşenmiştir.

MÜZİK KIRALI — Nota bilmiyen, bugüne kadar elino bir çalgı bile almamış olan James Petillo, Amerika Müzisyenler Sendikasının Başkanı... O grev ilân edince, Amerikadaki bütün müzisyenler evlerinde oturur, yüzlerce radyo plâk yayını yapmak zorunda kalırmış.

Hayat ekibi, geçenlerde İstanbula gelen Amerikanın ünlü "Yüzen Saray„ı Constitution transatlantiğini, dekoru kadar ilgi çekici yolcuları ile tanıtıyor.

RÖPORTAJ:
ORHAN TAHSİN

FOTOĞRAFLAR:
EROL DERNEK

Mrs. ELMER ROBINSON (Kaliforniya eski Belediye Başkanının eşi): Türk erkekleri çok nazik... En sıkışık anımda, bana yol gösteren genci hiç unutmıyacağım.

Mr. JAMES J. CARNEGLIA (Domates Kıralı): Ne diyeyim, Istanbulda yiyemediğim tek şey domates oldu!...

Mr. JAMES PETILLO (Amerika Müzisyenler Sendikası Başkanı): İstanbul Radyosunu dinledim. Çoğu yayınlarını plâktan yapıyor. Burada müzisyenler grev yapsa, hiçbir şey değişmez.

Mr. MAX A. COHEN (New York sinemalarından 60 ının sahibi): Türkleri en iyi ben tanıdım galiba?... Hem de müziğiyle, aşkiyle... Sinemacı olduğumu öğrenen tercümanın, beni Türk filmi oynatan bir sinemaya götürdü... Türklerin, filmlerdekine benzer aşk hikâyelerini sevdiğini söyledi. Şarkılar güzeldi, fakat aşk hikâyesinin sonu kötüydü.

Mrs. MINNIE ARTHUR (Durmadan gezen bir dul): Türk erkeklerini çok beğendim. Siyah gözlü bu erkeklerin bakışlarını, dünyanın hiçbir memleket erkeğinin bakışiyle değişmem... Belki de bu 40 gün 40 gecelik geziden bana, siyah gözlü, yakışıklı bir Türk erkeğinin ateşli bakışları hâtıra kalacak!...

GEMİNİN ŞEN DULLARI — Transatlantiğin yolcularından Mrs. Charles Schodcraft ile Mrs. Wedworth Clarke, kocalarının ölümlerinden beri teselliyi, denizaşırı memleketlerde arıyan iki dul bayandı. Her yeni iklim, onların yalnızlıklarını unutturuyordu.

VE ÖTEKİ KIRALLAR — Gemide 8 sanayi kıralı, bir vali, bir belediye reisi, 200 de milyoner vardı. Domates Kıralı James J. Carneglia ile Çelik Kıralı Nathaniel D. Arnott eşleriyle geminin en sakin bir köşesine çekilmiş, İstanbuldan söz ediyorlar.

Hayat

gelecek haftadan itibaren nefis bir aşk romanını tefrika etmeğe başlıyor:

RENKLİ GECELER

Victoria Cross bu romanında bir portre ressamının beş ayrı aşk hikâyesini anlatıyor.
RENKLİ GECELER'in her satırı sizi büyüliyecek...
RENKLİ GECELER yıllarca unutamıyacağınız aşk romanı olacaktır.

RENKLİ GECELER GELECEK SAYIDAN İTİBAREN Hayat TA

Sohbet KÖŞESİ

KİMSEYE AÇILAMAMAK KORKUSU

KORKULARIN en fenası budur: Kimseye açılamamak korkusu! Bu korku insanları yalnız bırakır. Bu korku insanları kendi içlerine hapseder, ve nihayet yine bu korku, kendi kendimizi yiyip bitirmemize sebep olur.

İnsanların türlü ihtiyaçları var: Dertlerini dökmek de, içinden çıkamadıkları mevzularda başkalarından yardım istemek de bir ihtiyaç, yemek, içmek kadar şiddetli bir ihtiyaçtır. İnsan işte bunu yapamadı mı çaresizlikler içinde kalarak kendini yapyalnız hisseder ve yalnızlığın verdiği ruh sıkıntısiyle kahrolur.

İnsanlar yalnız yaşamaya elverişli bir yapı ile dünyaya gönderilmemişlerdir. Mutlaka toplu bir halde, başkalariyle bir arada, analı babalı, kızlı kardeşli, akrabalı, dostlu, komşulu bir hayat onlara mukadderdir. Yalnız yaşamayı zaman zaman hayal edenler çıkmış olsa bile bu bir hayalden başka bir şey değildir. Robenson hikâyesi en büyük hayal değil midir? Yalnız kitapta mevcut olan, hakikatte eşi görülmemiş bir hayal. Çünkü insan ne kadar kudretli görünürse görünsün aslında, bilhassa yalnız olduğu zaman âciz bir mahlûktur. Tabiata karşı âciz, türlü tehlikelere karşı acz içinde bir mahlûk! Ama bu mahlûk bütün kuvvetini toplu bir halde bulunmaktan alır. Hele yalnız toplu bulunmakla kalmayıp birlik olduğu zaman karşısında durulmaz bir kuvvet kaynağı olur; yenemiyeceği güçlük, savamıyacağı tehlike kalmaz. Beraber olmak insanın o âciz ruhuna emsalsiz bir cesaret kazandırıyor. Zaten milletler ne yapmışlarsa bu beraberlik sayesinde yapmışlardır; birbirlerine inanmayıp ayrıldıkları zaman ise perişan olmuşlardır.

İnsanlar arasında ayrılmak, yalnız düşmek ne zaman başlıyor biliyor musunuz? Sohbetimizin başında işaret ettiğim o korkuya düştükleri zaman: Kimseye açılmaktan, dertlerini söylemekten korkmaya başladıkları zaman.

Ara sıra okuyucularımdan mektuplar alıyorum: Bir dertleri vardır, bir hata etmişlerdir; bunu kimseye söylemeğe cesaret edemiyorlar; dedikodu olur diye korkuyorlar. Bu sır ortaya döküldüğü zaman etrafındakiler kendisine fenalık ederler diye korkuyorlar. Adları çıkar, o ona, bu ötekine yayarsa rezil olurlar diye çekiniyorlar. Demek ki etraflarındaki insanlara itimad etmiyorlar. Demek ki karşılarındakilerin kendilerine yardım elini uzatacaklarına inanmıyolrar. Bu, yalnız kalmışlar, kimsesiz kalmışlar, demektir. Yan yana oturdukları, karşı karşıya durdukları halde yalnız! El ele tutundukları halde birbirlerinden uzak!

İnsan olarak yapacağımız şey birbirimizi böyle bir yalnızlığa mahkûm etmemektir. Biz ağaçlardan, dağlardan, taşlardan kuvvet alamayız, alırsak birbirimizden alabiliriz. Onun için karşımızdaki insanlara itimat telkin edelim. Düşüncesini bize açmasında, derdini kulağımıza söylemesinde mahzur görmesin. «Bu adam edebilirse bana yardım edebilir, edemezse adımı pazara çıkarmaz» diyebilsin. Çünkü herkesin bir dert ortağına ihtiyacı vardır; hiç değilse boşalmaya, içini dökmeye, içini dökerek ferahlamaya ihtiyacı vardır. Bu çok kolay yardımı birbirimizden niçin esirgiyelim? Gündelik heveslerimize kapılarak, birkaç dakikalık dedikodu zevkinin balı ile dudaklarımızı ıslatmak gibi çocukluklara kendimizi kaptırmamayı bilerek etrafımızdakilerin yardımına koşmak insanlık vazifemiz değil midir?

Bizim cemiyetimizde bu çok lâzım bir şey. Yoksa yalnız kalıyoruz. En kuvvetsiz zamanlarında etraflarından kuvvet almaya ihtiyacı olanları bu kuvvetten ömürleri boyunca mahrum bırakıyoruz.

ŞEVKET RADO

Ağaç Birdenbire Yeşerdi!...

Batı dünyası henüz beşikte iken onu besliyen İslâm medeniyeti olmuştur.

YAZAN : RAYMOND LEROUGE — TERCÜME EDEN : HAMDİ VAROĞLU

Dün olduğu gibi bugün ve yarın da milyonlarca insan İslâmiyetin nurlu ışığı altında Tanrısına yönelecektir...

İSLÂM fütuhatında mucize yoktur. Daha doğrusu fütuhat düzenli ve disiplinli bir kuvvetin ve o kuvvete eklenen imanın bir orduya verdiği hamledir, o hamlenin teşkil ettiği mucizedir. İhtilâl Fransasının zaferlerindeki gibi, psikolojik âmil bunda da birinci plânı işgal etmektedir. Bizzat hareketin başında bulunanların bu zaferlerdeki tesiri, ordunun imanını ve heyecanını paylaştıkları nispetle ölçülüdür. İhtirasa kapılıp araya nifak girdiği zaman ordular kötürümleşmiştir. Bu engel ortadan kalkar kalkmaz, sel yeniden taşkın ve coşkun, yürüyüşüne devam etmiştir.

İslâm dini bugün fütuhatını Amerika'ya ve Asya'ya kadar, en genç milletlere olduğu gibi en eski milletlere de yaymaktadır. Kuzey Afrika'da, medeniyetimizin harikaları inançlarımızla at başı beraber gitmesine rağmen, bu inançlar, İslâmiyete bağlanmış olanlar üzerinde tesirsiz kalmaktadır.

Afrika batısındaki ve merkezindeki Fransız sömürgelerinde, yerli halk arasında, Hazreti Muhammed'in dini, misyonerlerimizin bütün gayretlerine rağmen, günden güne yayılıyor. Bu misyonerler hükümet tarafından resmen desteklenmemiş olsaydı, İslâmiyet, çoktan beri galebe çalmış olacaktı.

XX
İSLÂM DİNİ VE MEDENİYET

İslâmiyet o derece dirilik gösterdi ki, yaptığı hamleler onu, Peygamberin tâyin ettiği hedeflerden çok daha ileri götürdü.

Onun tahriki ile, yalnız yeni bir din yayılmakla kalmadı, aynı zamanda bütün bir âlem dirildi, kurumuş sanılan bin yaşında bir ağaç, hiç beklenmediği halde birdenbire yeşerdi.

İslâmın zaferi, büyük bir medeniyetin gelişmesi için zarurî olan şartları, o zamana kadar hiç görülmemiş nispetlerde hazırladı.

Eski kitapların tozları silkelendi. Sultan Mahmud'un (Gazneli) Bağdat'ta kurduğu ilim sarayı, yığın yığın mütercimiyle, muazzam bir tercüme imalâthanesi haline geldi. Yunanlıların bilgileri, Kuran okuyan herkesin erişebileceği bilgiler oldu.

Antik devirlerin mirasları içinde, Müslümanların merakını en fazla kurcalıyan bilhassa ilimdi. Bizatihi edebiyat, destan, lirizm, tiyatro, belâgat, tarih, fazla mahallî veya müşriklikle lekeli olduğu için ona yabancı kalıyor, yahut şüpheli gözüküyordu. Fakat riyaziye, astronomi, fizik, coğrafya, tıp, Müslümanlar için çok cazipti. Müspete ve realitelere çok düşkün olan Doğulu zekâsı, eski Yunanistanla Uzakşark'tan gelen bilginlerin bir araya gelmesinden vücut bulan tezatlı sonuçlardan fazlasiyle faydalanıyordu.

Bütün bu bilgi yatırımlarından yeni bir ilim ve yeni bir endüstri doğdu. Sultanların ihtişamı ve debdebesi sayesinde, Bağdat'ta, Şam'da, Kahire'de, Semerkant'ta, Kurtuba'da rasathaneler yapıldı. Heyet bilginleri cihazlarını tekemmül ettirdiler, semayı daha etraflı şekilde incelemeğe giriştiler. Bilhassa tabiî ilimler gelişti. Eskilerin meçhulü olan kimya, ilk defa olarak, muammalar ve ümitlerle dolu bir sonsuzluğun perdesini kaldırdı. Alchimie, elixir, alambic, alcool, alcali, daha bir sürü tâbir, asılları Arapça olan kelimelerdir. Distillation, sublimation, cristallisation, coagulation, Arapların, cevherleri hulâsa veya terkip etmek için icad ettikleri usullerin adlarıdır. Araplar, potası, amonyak tuzunu, nitrat darjanı, korozif süblimeyi, asit nitriği buldular.

Bitkilerin kimya yolu ile işlenmesi usulü Müslümanlara eczacılık yolunu açtı. Bunun yardımiyle tıbbı tatbike baş-

Arafat'ın asfalt dönüş yolu ve bu yoldaki modern vasıtalar, ilmin en büyük müdafii olan İslâmiyetin icaplarından idi. Yerine getirildi.

ladılar, tam teşekküllü dediğimiz nevi-den hastaneler tesis edildi, tıp öğrenci-leri bazı cerrahi ameliyeleri takib etmek üzere buralara kabul edildiler, hastalık-ların ilerleyiş safhalarındaki belirtileri buralarda incelediler.

Sanayide görülmemiş bir gelişme kay-dedildi. Şam ve Tuleytıla silâh imalât-haneleri bütün dünyaya ün saldı. Doku-macılık ve boyacılık sanatı ile dericilik, sahtiyan işçiliği tekemmül etti. Nihayet, dünyada inkılâp yaratacak yeni bir en-düstri ortaya çıktı: Kâğıt endüstrisi. Ön-ce, kâğıt imalinde, Çin usulüne göre ke-ten kullanıldı. Araplar, keten yerine, da-ha bol bulunan ve daha ucuz olan pa-muğu kullandılar. Bu suretle kitap ucu-za malolmağa başladı. Büyük kütüpha-neler devri açıldı, ilim yayıldı. Kurtubalı halife Elhakem'in altı yüz bin cilt ki-tabı bulunduğunu söylerler. Halbuki dört yüz sene sonra, bizim Charles le Sage, bin bir güçlükle, ancak dokuz yüz ki-tap toplayabilmişti.

■

Bugün bize çok uzakta kalmış gibi gö-züken bu İslâm medeniyeti, sonuçları bakımından bizi hâlâ ilgilendirmektedir. Bizim Batı dünyamız henüz beşikte iken, onu besliyen bu medeniyet oldu.

İslâm dünyasının, Hıristiyanlığın siyasi teşekkülündeki, iktisadi ve fikrî zengin-liğindeki hissesini toplu olarak hesap edebilmek için Charlemagne'dan Luther'e kadar bütün Ortaçağ tarihini yeni baştan elden geçirmek gerektir.

Bizi baştan başa yetiştiren, modern çağın başlangıcı saydığımız Rönesans de-ğildir. Modern deha, bir Bacon'ın veya bir Descartes'ın dimağından, gökten zem-bille inercesine çıkmış değildir. Büyük zekâ sahipleri birer müessir olmadan evvel birer eserdiler. Yüzyıllar süren zi-firî karanlıktan sonra bütün bir haki-kat silsilesinin kendiliğinden doğduğunu hayal etmek, tabiatı da, tarihi de inkâr etmek olur.

Fecirle gün ışığı arasındaki merhale-ler, kendilerini haksız olarak unuttu-ğumuz, herbiri bir yıldız olan isimler-le doludur. Ama bütün bu büyük isim-lerin, ilmin çeşitli sahalarındaki çetin ve verimli çalışmalarında hareket nok-tası, İslâm ilmi ve felsefesidir. İbnürrüşd olmasaydı ne Thomas d'Aquin olurdu, ne Duns Scot. İslâm âlimleri ol-masaydı, ne on dokuzuncu asrın bir nevi Einstein'ı sayılan Robert Grossetes-te, ne ansiklopedici Albert Legrand, ne kimya bilgini Reger Bacon, ne fizikçi Jean Buridan, ne optik âlimi Albert de Saxe, ne Nicolas Oresme, ne Descartes olurdu.

Bütün büyük İslâm âlimleri, kendi araştırmalarının neticeleriyle birlikte, Batı barbarlığının kaybolup gitmesine se-bep olduğu, aradığı halde bulmaktan âciz kaldığı Yunan ilminin eserlerini de getiriyordu. Felsefeleriyle Hıristiyanlık âlemine, kendilerini geride bırakmak için vücudu şart olan münebbihi kendileri sunuyorlardı. Çünkü iki dünya arasında mevcut rekabet, iki gururun çarpışmasın-dan ibaret değildi. Her iki taraf da bir tahakküm gayesi gütmekte idi. İslâmi-yet, uzun zaman, silâhlarının zaferinden beklediği hegemonyadan vazgeçmişti, ama fikriyatının kendisine sağlıyacağı üstünlükten ümidini kesmiyordu. İslâm filozofları Hıristiyan akidesinde gedikler açıyorlardı. Eski müelliflerin ve bilhas-sa Aristo'nun eserleri üzerindeki derin bilgilerine dayanarak, Batının büyük say-gı gösterdiği bir gelenek adına, kendi kâinat ve hayat telâkkilerini Batıya tel-kin etmeğe uğraşıyorlardı. Başarı kazan-malarına ramak kaldı demek mübalâga olur. Fakat tarihteki Batı üniversiteleri-nin fikir hali gözönüne getirilirse, Hı-ristiyanlığın o devirde nasıl korkunç bir istilâya karşı kendini savunma zorunda kaldığı kolayca anlaşılır.

Böylece, Ortaçağ asırlarının karanlık-ları boyunca, modern ilmin temelleri atıl-mış oldu. Batı fikriyatı, İslâm mütefek-kirlerinin saldırışları karşısına doğdu, kuvvetlendi, kendini korudu. Ona hem vuruşma gücü, hem dayanma imkânları verenler, Müslüman âlimleri oldu.

İki dünyanın çarpışması şiddetli, ba-zan da kanlı olmuştur. Fakat birleşme-lerin bereketli olması için, sükûn için-de vukua gelmesi mi şart? O birleşme-den bugünkü bizler doğduk.

SON

Hz. Muhammed Vefatettiği Zaman Saçlarına Daha Yeni Ak Düşmüştü...

Peygamberin vefatı bahsinden sonra, Kısası Enbiya, Haz-reti Muhammedi şöyle tarif etmektedir:

Mübarek cismi güzel, bütün âzası mütenasipti. Endamı gayet matbu, alnı, göğsü, iki omuzunun arası genişti. Boynu uzun ve mevzundu. Omuzları, bazuları iri ve kalın bilekleri uzun, parmakları uzunca, elleri kalınca idi. Şişman değildi. Ayaklarının altı çukur olup düz değildi. Uzuna yakın orta boylu, iri kemikli, iri gövdeli, güçlü kuvvetli idi. Mübarek cildi ipekten yumuşaktı. Hilâl kaşlı, çekme burunlu, biraz değirmi çehreli idi.

Kirpikleri uzun, gözleri kara ve çok güzeldi. İki kaşının arası açıktı. Fakat kaşları birbirine yakındı. Ama çatık değildi. İki kaşının arasında bir damar vardı ki kızdığı zamanlarda kabarıp görünürdü.

Ne kireç gibi ak, ne karayağızdı. İkisinin ortası, gül kır-mızısına bakan bir teni vardı. Gözlerinin akında dahi az kırmızılık görünürdü. Dişleri inci gibi idi. Ön dişlerinden âdeta nur saçılırdı. Saçları ne pek kıvırcık, ne de pek düz idi. Saçlarını uzattığı zaman kulaklarının memelerini ge-çerdi. Sakalı sıktı.

Vefatında saçı ve sakalı henüz ağarmıya başlamıştı. Ba-şında biraz, sakalında da yirmi kadar beyaz kıl vardı.

Çok temizdi. Kokusu latif idi. Teni en güzel kokulardan daha güzel kokardı. Bir kimse onunla müsafaha etse bütün gün güzel kokusunu duyardı.

Kısası Enbiya, cüzzü salis ve rabi, sahife 364-365

EVİ VE MEZARI — Takkeci İbrahim Ağa, altın küpünü, yukarıda görülen evin kömürlüğünde buldu. Ağa'nın mezarı şimdi bu harap evin arka tarafındaki bahçededir.

Hakika

Çarşı içinde küçük

Ağa'nın bütün emel

Bir gece gördüğü rü

dışındaki bu maha

TAKKECİ İBRAHİM

ZENGİN EDEN

YAZAN: VURAL SAMANCIGİL — FOTOĞRAFLA

TOPKAPI'nın dışında eskiden de mahalle vardı. Bu mahallenin köhne evlerinden birinde Takkeci İbrahim Ağa adında biri yaşıyordu. Fakirdi. Geçimi, çarşı içindeki küçük takkeci dükkânına bağlı idi. Zaten aşırı dindar olan İbrahim Ağa dünyada, ahiretten daha zengin olmak istemezdi. Bununla beraber ölmeden, mahallesine bir cami yaptırmak arzusundaydı:

— Ümit yok ama, bilinmez diyordu; ihtimaldir padişahım, belki derya tutuşa...

Karısı, komşuları onun bu arzusunu samimiyetle karşılarlar, fakat (deryanın tutuşacağı) ümidine gülerek:

— İlâhi İbrahim Ağa, hiç olacak iş mi bu? derlerdi.

İbrahim Ağa bir gece, her zamanki hayalleriyle uykuya dalınca, kendini zengin ve rengin bir rüya âleminde buldu... Peri kızları çevresinde dansedip, şarkı söylüyorlar; nâdide, lezzetli meyvalardan ikrâmda bulunuyorlardı. İbrahim Ağa haz içinde onları seyrederken, birçok meleğin kanadları altında birini gölgeliyerek getirmekte olduklarını gördü. Bu, ak saçlı ve sakallı bir pîrdi. Pîr:

— Selâmünaleyküm İbrahim Ağa!...

Diye Ağanın yanına oturdu:

— Derya tutuşabilir, ümidini kesme, dedi. Bağdat'a kadar bir uzan, havalan bakalım, Allah ne gösterir?!...

Pîrin, daha ilk hitabında şaşırmış olan İbrahim Ağa ancak konuşabildi:

— Bağdat'a mı!... Orada ne yapacağım?...

— Orada, kısmetin olan iki üzüm tanesi var. Onları dalından koparıp, yiyeceksin... İşte asma da bu...

İbrahim Ağanın bir şey söylemesini beklemeden kalkan pîri, melekler yine kanadlarının gölgesine aldılar ve götürdüler. Ağa da arkasından koşarken uyandı. Tatlı bir yorgunluk içindeydi; bir müddet, kaybettiğini görmek ister gibi bakındı, sonra karısını uyandırdı. Vaktin ne sularda olduğunu düşünmeden güzel rüyasını ballandıra, ballandıra anlattı. Ve:

— Ben yolcuyum hanım, dedi; sen himmet et de, bana biraz yolluk yapıver...

— Şimdi mi!... Nereye gidiyorsun, efendi?...

— Bağdat'a!... Rüyayı dinlemedin mi?...

Kadını da temiz bir dindar olduğu için itiraz etmedi... Gecenin yarısında kalktılar, yol hazırlığına başladılar. Sabah ezaniyle beraber her şey tamamlanmıştı. İbrahim Ağa namazını kıldı, karısiyle vedalaşıp, yola çıktı. Ömrü olursa, o zaman için çok uzun olan bu yolculuktan dönecekti.

Develerin, katırların üstünde haftalarca sallanan Takkeci İbrahim nihayet Bağdat'ı buldu. Mesele, pîrin rüyada işaret ettiği asmayı bulmaktaydı. Gittiği hanın kapısı önündeki peykelerden birinin üstünde geceyi beklerken, gördüğü rüyadaki dekor içinde olduğunu farketti. Hemen asmayı bulmak üzere bakındı:

— Aaa!... İşte, o da karşımda, diye kalktı. Güneş batmadan gidip, iki tek üzümü yiyeyim!...

Hakikaten gördüğü asma, pîrin rüya-

Olmuş Rüyalar

akkeci dükkânı olan İbrahim
ahallesine bir cami yaptırmaktı.
na bu imkânı sağladı. Topkapı
Takkeci Camisini yaptırdı...

AĞA'YI RÜYA

NAL TENGIZMAN

TAKKECİ CAMİSİ'NİN İÇİ Takkeci Camisi'nin dışarıdan görünüşü hiç de tatmin edici değildir. Yani bir fevkalâdeliği yoktur. Fakat içindeki çini işçiliği ve mimberi çok güzeldir. Küçük mâbedin içi âdeta bir çini meşheri halindedir. Çiniler yer yer bozulmuş olmakla beraber, bilhassa caminin doğu tarafındaki iki pencerenin arası gibi hiç yıpranmamış olan yerleri de bulunmaktadır...

da işaret ettiği asmanın aynı idi. Âdeta koşarak gitti. Asmada salkım namına bir şey yoktu. Ama kuru yaprakların arasına sıkışmış, iki buğulu göz gibi sihirli iki üzüm tanesi onu bekliyordu sanki. Uzandı, rüya üzümlerini kopardı:

— Bismillâh!...

Diye ağzına attı ikisini de. Kavi inancı dolayısiyle içine, sıcaklarda içilen serin suların ferahlığı kadar tatlı bir huzur çöktü... Bu huzurun çırpınan sevinç kanadlarına oturmuş gibi tekrar yerine döndü, peykeye uzanırcasına yaslandı... Tâ İstanbul'dan oraya kadar yaptığı seyahatin boşa gitmediğine seviniyordu.

Âdeta, kendini Bağdat'a gönderen o renkli rüyayı hülya âleminde devam ettiriyordu. O kadar güzellere ve uzaklara dalmıştı ki; yanına, «Merhaba» diye birinin gelip, oturduğunu bile farketmedi. Neden sonra aynı adamın, mutlaka konuşmak veya konuşturmak istercesine:

— Nereden böyle? demesiyle irkildi.

— Bana mı soruyorsunuz?

Bağdat'ın yerlisi olduğu anlaşılan adam:

— Evet, size soruyorum, dedi; yabancıya benziyorsunuz. Teşrif nereden?

— İstanbul'dan...

— Ticaret maksadiyle mi?...

— Hayır, bir rüya dolayısiyle...

İbrahim Ağa rüyasının hikâyesini anlattı. Bağdat'lı adam sakin, sakin dinledikten sonra güldü ve:

— Çok sâf adammışsın hazret, dedi. İnsan iki tek üzüm için İstanbul'dan kalkıp, Bağdat'a gelir mi? Geçen yıl bana rüyamda, «İstanbul'a git, Topkapı dışındaki mahallede oturan Takkeci İbrahim Ağa'nın evine misafir ol; kömürlüğünde gömülü bir küpçük altın var, onu çıkar» dediler de gitmedim!...

İbrahim Ağa'nın gözleri, yuvalarından fırlayacak kadar açıldı, büyüdü. İbrahim Ağa'nın kendisi olduğunu söyliyecekti, yutkundu:

— Belli olmaz efendi, dedi; kimine görünür kısmet olmaz, kimine kısmet olur görünmez!...

Ve... Bağdat'ta kalıp, dinlenmeğe lüzum görmeden derhal yola koyuldu. Artık geldiğinden daha hafif, daha neşeli ve daha ümitliydi. Bağdat'lının sözleriyle bütün yorgunluğunu da unutmuştu. Hattâ gençleştiğini hissediyordu.

— Cami yaptıracağım!... Derya tutuştu!...

Demekten kendini alamıyan İbrahim Ağa, hiçbir yerde mola vermeden kendini İstanbul'a attı. Kadını, komşuları tarafından karşılandı:

— Üzümleri yedin mi?!...

Soruları birbirini takibetti. İbrahim Ağa sadece:

— Derya tutuşmak üzere!...

Diye cevap verdi. Kimi güldü, kimi de ağanın gittikçe akıl zafiyetine uğradığını sanarak üzüldü. Kalabalık dağılıp, ortalığa sükûn gelince:

— Gülmek sırası bize geldi hanım.

Diye başından geçenleri anlattı. Buna kadını da heyecanlandı; Bağdatlı'nın haber verdiği küpcüğü buldular. İbrahim Ağa o altınlarla ne zamandan beri hayalinde plânladığı camiyi yaptırdı; «Takkeci Camisi» diye adını verdi. Mahalle de dolayısiyle o adı aldı.

TAKKECİ CAMİSİ Takkeci Camisi, Topkapı'dan iki, üç yüz metre ileride, eski Londra asfaltının üstünde, soldadır. Takkeci Sokağı, cami ile İbrahim Ağa'nın evini ayırır. Sokağın sağında cami, solundaki köşede ev vardır. Mahalle halkı İbrahim Ağa'ya Çavuş, Takkeci Camisi'ne de İbrahim Çavuş Camisi der. Meşhur rüya nesilden nesle günümüze kadar gelmiş, İbrahim Ağa'yı çok seven semt halkının malı olmuştur.

Çağımızın en harikulâde icatlarından biri: artık çirkin kadın yok, sadece terkedilmiş kadınlar vardır. Her kadın arzu ettiği kadar genç ve güzel görünebilir, yeter ki yüzüne gereği gibi itina göstersin. Bunun için de pek karışık güzelleştirme metodları tatbikine hiç de hacet yok. Önce cildin esaslı bir şekilde temizlenmesi lâzımdır.

Cildiniz için temiz ve taze hava

Cildin daha iyi nefes alması, hücrelerin daha iyi çalışmasını sağlar. İşte pürüzsüz bir cild için gereken sihirli formül. En mükemmel neticeyi elde etmek için yüzün SCHERK yüz losyonu ile iyice temizlenmesi lâzımdır. SCHERK yüz losyonu yalnız bütün tozları ve kirleri gidermekle kalmaz, fakat çok güç temizlenen pudra ve krem kalıntılarını da yok eder. SCHERK yüz losyonu mesamelere nüfuz ederek yüzü temizler, ferahlatır ve cildin zaruri ihtiyacı olan nefes alma ve nüfuz kabiliyetini sağlar. SCHERK yüz losyonu ile güzelleşme hususunda yeni bir çağ başlamaktadır.

İŞTE, İNANDIRICI SCHERK TECRÜBESİ

- Yüzünüzü mutadınız veçhile iyice yıkayıp temizleyiniz.
- Sonra bir parça pamuğa biraz SCHERK (Lotion Faciale) yüz losyonu katınız ve yüzünüze ovarak sürünüz.
- Pamuk kirlenir, cildiniz tertemiz olur! Yüzünüzde fevkalâde bir rahatlık hissedersiniz.

daha güzel olmak

SCHERK

ile başlar

A - 187

SİNEMA

NE VAR NE YOK

NE VAR NE YOK

NE VAR NE YOK

NE VAR NE YOK

HAYLEY Mills, Walt Disney için çevirdiği «Polyanna» ve «The Parent Trap» adlı filmlerde yaptığı büyük sükseden sonra şimdi de «The Castaways» adlı filme hazırlanıyor. Bu, Hayley Mills'in Walt Disney ile yaptığı kontrattaki beş filmden biridir. Walt Disney, bir taraftan da, «Prince And The Pauper» filminde oynatmak üzere Hayley Mills'in on bir yaşındaki erkek kardeşi Jonathon'u denemektedir. Bu şekilde ilk defa sahne hayatına atılacak olan Jonathon, ablaları Hayley ve Julie Mills'in yanında yer alacak. Babaları John Mills de tiyatroda çalışmaktadır.

«Prince And The Pauper» filmi bundan evvel, 1915 te, 1922 de ve 1937 de olmak üzere üç kere çevrilmişti.

ELVIS PRESLEY, film çevirmek için hiç vakit kaybetmiyor. M.G.M. hesabına çevireceği «Chatangua» da Glenn Ford, Hope Lange, Arthur O'Connel ile oynıyacak. Bundan evvel çevirdiği «Mavi Havai», Presley'in en tutulan filmlerinden biri oldu.

AMERIKA Cumhurbaşkanı Kennedy'nin kardeşi Robert Kennedy, son kitabı olan «Aramızdaki Düşman» ı Hollywood'da çevrilecek bir filme konu olmak üzere 100.000 dolâra satmıştır.

ZENCI şarkıcı Johnny Mathis, uzun zamandır bir filmde rol almak istiyor ama, şimdiye kadar kendisine şarkıcılıktan başka rol verilmedi. O da, «Gürültü» adında bir film çevirip başrolü kendisi oynamaya karar vermiş. Mathis, «Kuvvetli bir karakter rolü oynıyacağım ve bir tek kelime şarkı söylemiyeceğim» diyor.

CARLO Ponti, «Shocking» filminde Sophia Loren'in karşısında David Niven'ın oynamasını istiyordu; nihayet istediği oldu. Bu romantik komedinin senaryosunu John Martimer yazmıştır. David Niven önce «Iki Düşman» filmini tamamlıyacaktır.

VITTORIA de Sica aylarca hazırlık yaptıktan sonra nihayet «Dünyada Noel» filmini çevirmeye başladı. Çok pahalıya malolan bu filmde 130 artist rol almış bulunuyor. Bunların en önemlileri, Anita Ekberg, Silvana Mangano, Simone Signoret, Ernest Borgnine, Fernandel, Paolo Stoppa, Nino Manfredi, Vittoria Gassman, Jack Palance ve Jimmy Durante'dır.

SILVANA Mangano nisanın ortasında yeni bir bebek bekliyor. Çocuğu doğduktan sonra Anthony Quinn ile Laurentiis firması hesabına «Barabbas» filmini çevirmeye başlıyacak. Filmin rejisörlüğünü Robert Fleischer yapacaktır.

JEANNE Crain ve kocası Paul Brinkman, Roma'daki villâlarında «Nefertiti» filminin hazırlıklarının bitmesini bekliyorlar. Film yakında çevrilmeye başlanacak. Filmin diğer yıldızları Clif Robertson ve Vincent Price'dır.

JUDY Garland altı seneden sonra tekrar Hollywood'a döndü. Artist «Nuremberg Mahkemesi» adlı filmde bir Alman kızı rolünü oynıyacaktır. Judy Garland'ın bütün rolü 10 dakika sürmekte ve buna karşılık kendisine 50.000 dolâr ödenmektedir.

Rejisör Vadim, çevirdiği «Tahiti Şeytanı» filminde Daliah'a, mütenasip vücudunu gösterebilmesi için bütün imkânları sağlamıştır.

Daliah, Jean J. Huet ile çevirdiği «Kumsalda Bir Akşam» da B.B. den çok daha olgun görünüyor.

HERKÜL filminin yakışıklı kahramanı Steve Reeves yeni bir sansasyonel filmde oynıyacak. «Truva Harbleri» adını taşıyan film genç aktör için yeniden kaleme alınmış ve rejisörlüğü Giorgio Ferrone'ye verilmiştir. Kordele renkli sinemaskop olarak hazırlanacaktır.

20th Century Fox yeni bir film hazırlıyor. «State Fair» adını taşıyan filmde şarkıcı yıldız Bobby Darin oynuyor. Bu, genç aktörün 1961 de tamamlıyacağı üç filmdan bir tanesidir. Kordelede Pat Boone da rol alıyor.

FRANSIZ yıldızı sevimli Yvette Mimieux, George Hamilton ve Jim Hutton'la birlikte aynı filmde oynuyor. «Where The Boys Are» adını taşıyan bu kordele bitince de aynı ekip diğer bir komediye «Only A Paper Moon» a başlıyacak.

YUL Brynnêr «Appointment in Zahrain» i Paramount hesabına hazırlıyacak. Film Michael Barrett'in bir hikâyesinden alınmıştır. Yul Brynner önümüzdeki üç ay içinde filmi tamamlamak istiyor.

JACK Palance küçük bir tatilden sonra Hollywood'a döndü. Artistin yeni filmi «Taras Bulba» olacak. Hatırlarda olacağı üzere Jack Palance, Anita Ekberg'le birlikte son olarak «The Mongols» filmini tamamlamıştı...

MEŞHUR Aşklar adlı filmde meşhur yıldızlar birlikte oynıyacak: Simone Signoret, Yves Montand, Jean - Paul Belmonde ve Dany Robin. Açık saçık filmler serisine girecek olan kurdelede Brigitte Bardot'nun da rol almasına çalışılmaktadır.

NATALIE Wood nihayet istediği gibi bir role kavuştu. Fox'un hazırlamakta olduğu «The Juspector» adını taşıyan kordele çoktan beri istirahat etmekte olan aktrisin en enteresan komedilerinden biri olacaktır.

MARIO Lanza'nın hayatı Columbia şirketi tarafından filme alınıyor. Lanza'nın meneceri artistin hâtıralarını biraraya toplıyarak hayat hikâyesini hazırladı. Yalnız Mario Lanza'nın şarkılarını kullanmak için M.G.M. den müsaade almak bir hayli zor oldu.

Düne kadar kimsenin tanımadığı genç kız, bir sene içinde on ayrı filmde başrolü oynıyarak, dünya çapında şöhret yaptı.

Süratle Yükselen Yıldız

DALIAH LAWIE

CHRISTIAN Dior nasıl moda âleminde yenilikler yaratmakta mahir idiyse, rejisör Roger Vadim de, sinema dünyasında o derece mahir bir sanat adamıdır. Şimdi onu en ziyade meşgul eden, en çok üzerinde durduğu kadın yıldız, İsrail'li kumral Daliah Lewie'dir. Vadim'e bakılırsa, Daliah, Brigitte'in pabucunu çoktan dama attırmıştır. Vadim beş ayrı filmde Daliah'a başrolü verdi. Ondan önce başka rejisörlerle çevirdiği beş filmi de buna ilâve edersek, yıldız bir sene içinde on filmde başrol oynamış olmakla sinema semalarında füze süratiyle yükselmektedir. Bazı kimseler, bu baş döndürücü süratin çok tehlikeli olduğunu da söylüyorlar.

Daha geçen yıla kadar Hayfa'da Diva müessesesinin mankenliğini yapan 18 yaşındaki bu güzel İsrailli kız, civardaki Shave Zion köyünde annesiyle beraber basit bir evde yaşıyordu. Öğle tatillerinde Cassith kahvehanesine gidip bir şeyler yerdi. Daliah'yı bu kahvehanede bulup çıkaran «Kızgın Kumlar» isimli Alman - İsrail filminin rejisörü Raphael Nussbaum oldu. Onunla birlikte çevirdikleri filmden sonra, Daliah, Vadim'in elinde görülmemiş başarıya eriştı. Son zamanlarda da Hollywood'dan teklifler aldı.

Daliah, Avrupalı bir aileden gelmektedir. Annesi Viyanalı, babası ise Rustur. Fazla tahsil görmemiş, zaten okumaya karşı düşkünlük göstermemiştir. Bütün İsrail'li genç kızlar gibi o da mecburi askerlik eğitimi görmüştür. «Kızgın Kumlar» isimli ilk filminin çevrilişi de, filmin mevzuu kadar maceralı olmuş, harici sahneleri çekmek üzere, Ürdün - İsrail hududundaki çölde sıcak ve susuzluğun ortaya koyduğu zorluklardan başka, eşkiya kabilelerinin hücumuna uğramak tehlikesiyle karşı karşıya kalmışlardır.

İlk filminden sonra Daliah çeşitli prodüktörlerin hücumuna uğradı. Hiçbirini reddetmedi. Sırasiyle Henri Huet'le birlikte «Kumsalda Bir Akşam», Pierre Brasseur'le «Candide», Peter Van Eyck'la «Bayram Günü» filmlerini çevirdi. Rejisör Vadim'le çevirdikleri ilk film «Tahiti Şeytanı» dır. Daliah'nın bu filmdeki rolünü Brigitte Bardot'nun ilk rakibi ve Vadim'in ikinci karısı Anette Stroyberg oynıyacaktı. O sırada araları açıldığı için Anette'ten ayrılan Vadim, bu rolü Daliah'ya verdi.

Daliah, halen Jacques Gherard isminde Parisli bir moda evi sahibi ile evlidir. Ancak 26 yaşındaki Mösyö Gherard, Daliah'nın Vadim'le olan son kontratında, film çevirmek için gideceği her yerde, karısına refakat edeceği kaydını koydurtmuştur. Çalışmalar sırasında üçüncü bir şahsın mevcudiyeti aslında Vadim'in hiç hoşuna gitmez. Çünkü Vadim'in öteden beri yeni keşfettiği yıldızlarla flört etmek, hattâ evlenmek huyu vardır. Ama bu sefer, Bardot ve Stroyberg'deki gibi işler yolunda gitmiyeceğe benziyor.

Ünlü Fransız şairi Voltaire'in «Candide» isimli eserinin modernize edilmiş şekli olan aynı adlı filmin konusu, İkinci Cihan Harbinin kızışmağa başladığı 1939 yılında Alsas'da geçmektedir. Daliah'nın bu başarılı rolündeki erkek artist Jean Pierre Cassel'dir. Genç yıldız bu filmdeki rolünü herkesi hayrette bırakacak bir şekilde canlandırmaktadır...

Aslen İsrailli olan genç yıldız Daliah Lewie objektif karşısında son derece tabiî durmasını çok iyi başarabilmektedir.

Dedikodu Dedikodu Dedikodu

● Shirley MacLaine Tokyo'da çevirmekte olduğu «Geyşam» filminde bir hayli yoruldu ve sinirleri bozuldu. Film bitince esaslı bir istirahate ihtiyacı var. Geçenlerde Kabuki Tiyatrosunda basın menecerinin suratına önündeki pastayı çarpması sevimli yıldızın ne vaziyette olduğunu ortaya koyuyor.

● Juliet Prowse tekrar Frank Sinatra ile beraber görülmeye başladı. Onları birlikte görenler de dedikoduya başlıyorlar tabii. Bilindiği üzere Juliet bir ara Frank Sinatra'nın elinden Elvis Presley tarafından alınmış ve iki aktörün arası açılmıştı. Şimdi söylendiğine göre Juliet Prowse son günlerde kendisine bu hayli tekil düzen verdi. Frankie'nin bütün kaprislerine de tahammül ediyor.

● Hugh O'Brian geçenlerde İsviçre'ye gitmişti. Kayak yaparken düşüp kolunu kırdı. İlk işi Hollywood'a telefon etmek oldu. Aradığı Nancy Kwan'dı. İki genç yıldızın her an beraber oluşları aralarında büyük bir alâkanın olduğunu ortaya koyuyor. Pek yakında nişanlanmaları beklenebilir.

● May Britt kocası Sammy Davis Jr. ile birlikte Nevada'daki Tahoe Gölüne dinlenmeye gitti. Sarı saçlı yıldızın söylediğine göre müstakbel bebeğini ağustos ayında bekliyor. Henüz seyahat etmenin kendisine zarar vermiyeceği fikrinde.

GÖNÜL POSTASI

ARKADAŞLIK

İstanbuldan bir hanım okuyucumuz yazıyor:

«Bir deniz teğmeniyle tanışmıştım. Bir müddet vesileler oldukça konuştuk. Benim kendisine olan muhabbetim günden güne arttı. Sonra günün birinde onun başkasiyle evlendiğini duydum. Çok sarsıldım. Evlendikten sonra bazı vesilelerle yine karşılaştık. Bana sanki aramızda hiçbir şey yokmuş gibi muamele ediyor. Doğru mu?»

Hem de çok doğru. Mademki artık evlenmiştir, siz onun bir eski arkadaşından başka bir şeyi değilsiniz. Nasıl muamele etsin? Siz de aynı şekilde hareket etmelisiniz.

—

TEHLİKELİ

Eskişehirden bir hanım okuyucumuz yazıyor:

«42 yaşında, oldukça güzel bir dul kadınım. 19 yaşında bir lise talebesi bir senedir bana âşık oldu. Evlenme teklif ediyor, tereddüt içindeyim. Bu izdivaç beni mesud edebilir mi dersiniz?»

Tereddüdünüz yerindedir. 19 yaşında bir lise talebesi sizinle evlenmek istiyorsa biraz çocukluk ediyor demektir. Aradaki yaş farkı çok büyüktür. Bedbaht olmanız işten bile değildir.

—

BİRAZ ERKEN DEĞİL Mİ?

Bir okuyucumuz yazıyor:

«Pek sevdiğim bir kızla yedi ay gayet iyi arkadaşlık ettik. Fakat kız son zamanlarda eskisi gibi davranmamıya başladı. Sözümü dinlemiyordu. Ben de kendisine sert karşılıklarda bulundum. Kaybolup gitti, ben şimdi tekrar barışmak istiyorum, fakat kız asla razı değil. Bana siz söyleyin, ne yapabilirim?»

Yapacağınız şey kendinizi biraz ıslah etmektir. Muhabbetle bağlı olduğunuz bir kızı sert davranışlarınızla şimdiden kırarsanız evlendiğiniz zaman sizin halinizden korkulur. Kız da bundan korkmuş olsa gerektir.

—

İNANMAK LÂZIM

Bir okuyucumuz yazıyor:

«Üç seneden beri bir kızla tanışıyorum. Kendisine olan sevgim hudutsuzdur. Fakat onun beni hakikaten sevdiğine inanamıyorum. Aynı yerde değiliz. Mektuplarıma cevap veriyor. Arada bir buluşuyoruz. Her fedakârlığı yapabileceğini söylüyor. Fakat ben yine kendisine itimad edemiyorum. Bu kızla evlenirsem mesut olabilir miyim?»

Eğer bu kıza inanmamakta böyle devam ederseniz mesut olamazsınız. Sevgisine inanmak için ne istiyorsunuz? Onu kendisinden taleb ediniz. Onu da yaparsa ve siz yine itimad edemezseniz bırakın. Kıza çok ıstırap çektireceksiniz.

—

FAZLA UZAMIŞ

İskenderundan bir okuyucumuz yazıyor:

«8 senedir sevdiğim bir kızla daima mektuplaşıyorduk. Son zamanlarda artık mektuplarıma cevap vermiyor. Ne yapmalıyım?»

Kız acaba evlendi mi dersiniz? Onu bir tahkik edin de siz de artık mektuplara bir nihayet verin. Siz biraz işi uzatmışa benziyorsunuz.

9

İSPANYOL

YAZAN:
AGATHA CHRISTIE

ÇEVİREN:
NİHAL AKKAYA

POİROT, İspanyol sandığını yakından inceliyerek; «Evet, bu (meçhul adamın) son ümidiydi, diye geçirdi içinden. Clayton'ın evvelce herhangi bir mesele yüzünden arasının açıldığı biri, onu caddede görüp tanımış ve buraya kadar gelmiş olabilirdi. Sonra da hançerle üstüne hücum etmiş, cesedi sandığa saklamış, kaçmıştı.»

Başlıbaşına bir melodram... Meçhul sebepler... Bir sürü ihtimal...

Poirot sandığın yanına gitti. Kapağını kaldırdı. Kapak sessizce ve kolaylıkla açıldı. Burgess kısık bir sesle:

— Oğuldu, temizlendi efendim, dedi. Ben temizledim.

Poirot sandığa eğildi, hafif bir hayret nidası çıkararak içine girdi; parmakları ile sandığın içini yoklamağa başladı. Birden uşağa dönerek:

— Şu arkadaki ve yandaki delikler sanki yeni açılmış gibi, dedi.

— Delikler mi dediniz?

Uşak görmek için eğildi:

— Hiç farkında değilim. Daha evvel hiç dikkat etmemiştim.

— İlk bakışta göze çarpmıyorlar. Fakat dikkat edince görülüyor. Bu deliklerin niçin açıldıklarını bana söyliyebilir misiniz?

— Gerçekten bilmiyorum efendim. Belki kurtlar yemiştir. Hani tahtaları kemiren kurtlar var ya, onlardan bahsediyorum.

— Acaba?

Poirot tekrar odanın ortasına doğru yürüyerek:

— Sigaraları getirdiğiniz zaman odada gözünüze değişik veya fazla bir şey çarptı mı? diye sordu. Her şey değil. Meselâ yer değiştirmiş bir koltuk, yahut masa veya bunun gibi bir şey?...

— Bunu söylemek mânasız ama, siz sorunca hatırıma geldi. Yatak odasının kapısını gizlemek için konan şu paravan sol tarafa doğru biraz çekilmişti.

Poirot paravanı sola doğru çekti ve sordu:

— Böyle mi?

— Bir az daha... Şimdi tamam, beyefendi.

Paravan evvelce sandığın yarısını gizliyordu. Şimdi hemen hemen tamamı paravanın arkasında kalmıştı. Poirot yine sordu:

— Paravanın neden yer değiştirdiğini düşündünüz mü?

— Düşünmedim, efendim.

Sonra şüpheyle ilâve etti:

— Belki yatak odasının kapısını serbest bırakmak içindir. Belki hanımefendilerin makiyaj falan için oraya ihtiyaçları olmuştur.

— Belki... Fakat başka bir sebep de bulunabilir.

Burgess sual dolu gözlerle Poirot'ya baktı. O devam etti:

— Şimdi paravan, sandığı ve önündeki halıyı tamamiyle maskeliyor. Eğer Binbaşı, Mr. Clayton'ı bıçakladıysa, kan tabiî ki sandığın dibindeki çatlaktan damlıyacaktı. Bu da, misafirlerden birinin gözüne çarpabilirdi. Nitekim ertesi sabah paravanı çekince siz gördünüz.

— Bunu hiç düşünmemiştim, efendim.

— Bu odanın ışıkları nasıldır? Kuvvetli mi, zayıf mı?

— Göstereyim efendim.

Uşak çabucak perdeleri örttü ve iki lâmbanın düğmelerini çevirdi. Okumağa bile müsait olmıyan bir ışık, ortalığı biraz aydınlattı. Poirot avizeye baktı. Uşak izah etti:

— O yanmaz efendim. Çok az kullanılır.

Poirot bu hafif ışıkta etrafını tetkik etti. Uşak fikrini söyledi:

— Çok loş efendim. Bu karanlıkta kan lekesinin görünmiyeceğine eminim.

— Zannederim haklısınız. Eeee, o halde paravan niçin yerinden oynatıldı?

Uşak ürperdi:

— Binbaşı Rich gibi kibar bir centilmenin böyle bir şeyi yapması ne korkunç!...

— Bunu onun yaptığına hiç şüpheniz yok, değil mi? Peki... Bunu neden yapmış olsun, Burgess?

— Eee... evvelce harbe gittiğini biliyorsunuz, şüphesiz. Belki başından yaralanmıştır. Yaralanamaz mı? Diyorlar ki, bazan seneler sonra bile zekâlarına kavuşamıyanlar varmış. Bazıları garip bir buhrana kapılırlar, ne yaptıklarını bilmezlermiş. Bazıları en yakınlarını, en sevdiklerini bile tanımazlarmış. Bunun gibi birşey olabileceğini tahmin etmez misiniz?

Poirot ona bakıp içini çekerek uzaklaştı. Neden sonra cevap verdi:

— Hayır... İş böyle değil.

Bir hokkabaz marifetiyle, kıvrılmış bir banknotu uşağın avucuna kaydırdı.

— Oh, teşekkür ederim, efendim. Fakat ben bir şey yap...

Poirot onun sözünü kesti:

— Bu odayı gösterdiniz. O akşam neler olduğunu anlatarak bana yardım ettiniz. İmkânsız görünen şeyler de hiçbir zaman imkânsız değildir. Bunu daima hatırlayın. Ben yalnız iki ihtimal var zannediyordum. Yanılmışım; üçüncü bir ihtimal daha var.

Tekrar etrafına baktı, ürperdi:

SANDIĞI

— Perdeleri açın. İçeriye ışık ve hava girsin. Odanın çok ihtiyacı var buna. Temizlenmeğe de ihtiyacı var. Geçirdiği ağır felâketten sonra, nefretinin hâtırasını unutabilmesi için zamana da ihtiyacı var.

Burgess, hayretten ağzı açık, Poirot'nun pardesüsünü tuttu, şapkasını verdi.

Poirot, anlaşılmaz beyanatından memnun, merdivenleri inip caddeye çıktı ve çevik adımlarla uzaklaştı.

Eve gelince müfettiş Miller'e telefon etti:

— Clayton'ın çantası ne oldu? Karısı bir çanta götürdüğünü söylemişti.

— Kulüpte kapıcıya bırakmış, sonra da unutup gitmiş.

— İçinde neler vardı?

— Ne olmasını isterdiniz? Pijama, yedek gömlek, yıkanma levazımı.

— Hepsi tamam.

— Ne bekliyordunuz peki?

Poirot bu suali anlamazlıktan geldi. Devam etti:

— Hançer hakkında malûmat istiyeceğim. Mrs. Spence'e temizlik yapmağa gelen kadını bulup o hançeri tanıyıp tanımadığını sorunuz.

Müfettiş Miller homurdandı:

— Mrs. Spence'e mi? Sizin kafanız böyle mi işliyor? Hançer Spence'lere gösterildi, tanımadılar. Gündelikçi kadın ne bilsin?

— Spence'lere tekrar sorun. Verecekleri cevabı ben de bileyim.

— Böyle hareket etmekle ne yapmak istediğinizi anlıyamıyorum.

— Otello'yu okuyun, Miller... Otello'nun karakterini tetkik edin. Biz Otello'lardan birini kaybettik.

Telefonu kapadı. Arkadan Lady Chatterton'ın evini aradı. Hat meşguldü. Tekrar tecrübe etti. Yine muvaffak olamadı. Uşağı George'u çağırdı. Cevap alıncaya kadar telefonla meşgul olması için talimat verdi. Bir koltuğa oturdu, ısmarlama yaptırdığı ayakkabılarını dikkatle gevşetti:

— Yaşlandım, diye söylendi. Çabucak yoruluyorum. Fakat odalar?... Hâlâ faaliyetteler... Yavaş yavaş, fakat faaliyetteler... Otello... Evet, bunu bana kim söylemişti?... Ah, evet, Mrs. Spence... Çanta... Paravan... Ceset orada uyur gibi yatıyordu... Çok zeki bir katil... Evvelden hazırlanmış... Zannederim, zevkle hazırlamıştır.

George, Lady Chatterton'ın telefonda olduğunu haber verdi.

— Hercul Poirot'yum, madam. Misafirinizle görüşebilir miyim?

— Tabii, Mr. Poirot... Hayrete değer bir şeyler bulabildiniz mi?

— Henüz değil... Fakat, iş yürüyor.

O anda Margharita Clayton'ın nazik ve sakin sesi duyuldu.

— Madam, size o akşam, orada, her zamankinin aksine, dikkatinizi çeken bir değişiklik farkettiniz mi? diye sormuştum. Bir şey hatırlamış gibi kaşlarınızı çatmış, sonra hatırlıyamadığınızı söylemiştiniz. Bu hatırladığınız, paravan mıydı?

— Paravan mı?... Evet, evet... Tabii... Her zamanki yerinde değildi.

— O akşam dansettiniz değil mi?

— Birçok defalar...

— En çok kiminle dansettiniz?

— Jeremy Spence'le. Spence çok iyi danseder. Charles da iyi danseder; fakat fevkalâde değildir. O Linda'yla dansetti; sonra değiştik. Jock Mc. Laren dansetmez. O plâkları çıkardı, ayırdı ve bizim istediklerimizi sıraya koydu.

— Sonradan ciddî müzik mi dinlediniz?

— Evet.

Bir sükût oldu. Margharita Clayton sordu:

— M. Poirot, bütün bunlar nedir?... Bir ümit var mı sizce?

— Etrafınızdaki adamların size karşı hislerini biliyor muydunuz madam?

Kadın biraz şaşırmıştı. Tereddütle cevap verdi:

— Ben... Öyle tahmin ediyordum ki...

— Ben tahmin etmiyorum, madam. Zannediyorum ki, hiçbir fikriniz yoktu. Ve zannederim, bu sizin hayatınızın faciasıdır. Daha doğrusu, sizin değil, onların faciası... Bugün birisi bana Otello'dan bahsetti. Size kocanızın kıskanç olup olmadığını sormuştum. Siz de: «Her halde kıskanmıştır» demiştiniz. Bunu pek ehemmiyet vermeden ve ihtimal de vermeden söylemiştiniz. Desdemona'nın söylediği gibi, tehlikeyi hissetmeden, safiyetle söylemiştiniz. O da kıskançlığı tanımıştı, fakat anlamamıştı. Çünkü kendisi bunu asla hissetmemiş, asla tecrübe etmemişti. Zannederim, cismani ihtirasların keskin ve geçici kuvvetinden tamamiyle habersizdi. Harblerin kahramanı kocasını romantik bir hararetle sevdi. Yakın arkadaşı Cassio'ya karşı duyduğu, tamamen mâsum bir sevgiydi. İhtirasa olan muafiyeti yüzünden, etrafındaki adamları deliye çeviriyordu. Size bir fikir verebildim mi madam?

Kısa bir sükûttan sonra Margharita'nın soğuk, tatlı ve şaşırdığını belli eden sesi cevap verdi:

— Anlamadım... Ne söylediğinizi hiç anlıyamadım.

Poirot ümitsizlikle içini çekti. Tekrar konuştuğu zaman başka bir sesle başka bir şey söyledi:

— Bu akşam bir arkadaşla ziyaretinize geleceğim.

■

Müfettiş Miller, ikna edilmesi zor adamlardandı ama, netîcede teslim oldu:

— Her ne kadar bunu yaptığı için Lady Chatterton'ı ziyaret etmek lâzımsa da ben...

— Hiçbir şey icabetmez. Bir arkadaşına, sığınacak bir yer temin etti, o kadar...

— Şu Spence'leri soracaktım. Nereden biliyordunuz?

(Devamı gelecek sayıda)

Yeni bir sanat kitabı takdim ediyor!

Hayat

EMPRESYONİST RESSAMLAR

Hayatları ve Eserleri

En ileri baskı tekniğiyle hazırlanmış olan bu kitapta; Manet, Monet, Sisley, Renoir, Lautrec, Degas, Cezanne, Van Gogh ve Gauguin'in hayat hikâyeleriyle eserlerinden seçilmiş 64 nefis tablo bulacaksınız.

YAKINDA ÇIKIYOR

TÜRK hamamları

Bu yazılar, REŞAT EKREM KOÇU'nun «İstanbul Hamamları» adında, basılmamış büyük bir etüdünden alınmıştır.

Çağlar boyunca gelip geçmiş bütün sanatçılar; Tizian, Poussin, Goya, Delacroix, Manet, Courbert ve Renoir dahil, kadın vücudunun güzelliğini, Ingres kadar mükemmel bir tarzda dile getirememişlerdir. «Türk Hamamı» bunun en güzel örneğidir. 108 santim çapında bir daire olarak hazırlanmış olan ve aslı Louvre'da bulunan tablodar alınmış bir detayı takdim ediyoruz.

18. Yüzyıl İstanbul'unda Bir Gelin Hamamı

YAZAN: LADY MONTAGUE
(Ingiltere'nin İstanbul fevkalâde elçisinin eşi ve devrinin en namlı kadın yazarı)

İSTANBUL'dan ayrılmağa hazırlanıyorum. Müteessirim. Her gün Türk kadını kıyafetinde dolaşıyorum, meraklı olan her şeyi görmek istiyorum.

Türk kadınları dünyanın en hür kadınlarıdır. Ömürlerini daima zevk ve eğlence ile geçirirler. Bütün işleri misafirliğe gitmek, misafir kabul etmek, yıkanmak, para harcamak için hoş vesileler aramak, yeni giyim modaları icadetmektir. Zevcesinden azıcık tutumluluk istiyen kocaya deli diyorlar. Yalnız yüksek tabaka kadınları değil, meselâ bana işlemeli çevreler getiren bir seyyar satıcı var, karısının sırma işlemesiz esvap giymediğini söyler. Kakum kürkler, başında elmaslarla bir kibar hanımefendi gibi süslenirmiş.

Bununla beraber Türk kadınını sokak sürtüğü zannetmeyiniz, yegâne toplandıkları yer hamamlardır. Bir yeni gelini görmek için üç gün evvel İstanbulun güzel hamamlarından birine gittim.

Yeni birleşen iki ailenin bütün dostları, akrabaları hamamda toplanıyorlar. Yabancılar da seyre geliyorlar. O gün zannederim ki hamamda iki yüz kadın vardı. Evliler ve dullar, hamamın câmegâh denilen soyunma yerini çeviren mermer, üzerleri hasır, kilim, halı ve şiltelerle döşenmiş sedirlere oturdular. Kızlar çarçabuk soyundular. Tek ziynetleri inciler, altınlarla kolan kolan örülmüş uzun saçları olmak üzere çırılçıplak oldular. Ortaya çıktılar. İçlerinden ikisi gelini karşılamak üzere kapıya doğru gitti. Gelinin yanında anası ve akrabasından bir kadın vardı. Güzel bir kızcağızdı. Pek muhteşem giyinmişti. Şakır şakır elmas içinde idi. Derhal anadan doğma soydular. Öbür kızlardan ikisi ellerine birer gümüş gülâbdan aldı. Diğer otuz kadar kız da ikişer ikişer onları takibederek bir alay meydana getirdiler. Baştaki iki kız bir düğün ilâhisi söylüyor, arkadakiler de ara nağmelerini bir ağızdan tekrarlıyordu. En gerideki iki kız da aralarına gelini almışlardı. Seyrine doyum olmıyan bir sahne.

Gelin kız latif bir tevazu ile gözlerini yere indirmişti. Alay hamamın mermer döşeli geniş sahasını üç defa dolaştı. Manzaranın letafetini, cazibesini tasvir edemem. Kızların çoğu pek mütenasip vücut yapısına sahip, tenleri göz kamaştıracak kadar beyaz. Sık sık yıkandıkları için ciltlerinde müstesna bir ışık var. Üçüncü turdan sonra gelin, hamamdaki hanımlara birer birer takdim edildi. Her hanım, geline iltifattan sonra mücevher, çevre, kumaş hediyelerini veriyor; kız da teşekkür ederek el öpüyordu. Hanımlar benim güzelliğimi methettiler ve vücudumu görmek için soyunmamı istediler. Hatırlarını kırmamaya çalışarak özür diledim.

TEK hamam, yahut çifte hamam, Türk çarşı hamamları millî mimarimizde zengin bir bölüm teşkil eder. Başta dâhi Mimar Sinan, en büyük yapı ustalarımız Türk vatanını imar yolunda inşa ettikleri çeşitli eserleri arasında hamamları ile de övünmüşlerdir. Zamanımızda tek veya çifte bir çarşı hamamı, aynı metrekare arsa üzerine yapılacak bir apartman, yahut iş hanı kadar gelir sağlamıyor. Bunun tek sebebi olarak, yeni yapılan evlerde ve apartmanlardaki banyo daireleri halkın çarşı hamamına gitme ihtiyacını son derece azaltmıştır diyemeyiz. Zira eskiden de konaklarda, saraylarda birkaç hususi hamam bulunduğu .gibi evlerde de gusülhaneler vardı. Eskiden dolup dolup boşalan çarşı hamamlarımızın, zamanımızda bayram günleri arifeleri hariç, müşterisizlikten şikâyetinin başlıca sebebi temizlik anlamının din cephesinden mânasını kaybetmiş olmasıdır.

Eskiden hamamlar erkekler için de, kadınlar için de sadece bir yıkanma yeri değil, kahvehane gibi, mesire gibi bir ülfet, sohbet, eş dost, yâran arasında bir muhabbet yeri idi. Hamamlar, hamam safaları üzerine beyitler, kıtalar, «Hamamiye» adı verilen kasideler yazılmıştır. Hamamiyelerin en güzellerinden biri de Divan edebiyatımızın en büyük üstatlarından Nedim'in kaleminden çıkmıştır.

Hele kadınlarımız için çarşı hamamları, sokakta ferace veya herhangi bir örtü altında kapamaya, yabancı gözlerden gizlemeğe mecbur oldukları güzel vücutlarını, esvaplarını, mücevherlerini gösterecekleri, teşhir edecekleri tek mahfil olarak kabul edilmişti. Hamamlara yemekleri ile giderler, saatlerce kalırlardı. Zamanımızın tâbiri ile «sosyete dedikoduları» da hamamlarda yapılırdı. Bu yönden bilhassa gelin hamamları pek tumturaklı, şatafatlı eğlence sahneleri olur, çarşı hamamlarına mühim gelir sağlardı.

Misal olarak İstanbul şehrini alalım, zira her Türk vatandaşı bu şehrin hemşerisi olmak fırsatını bulduğu zaman

AYNAROZ KADISI PİYESİNDE — Vasfi Rıza Zobu, Neyire Neyir ve Şevkiye May arasında. Vasfi Rıza Zobu'nun boynunda asılı olanlar muskalarıdır. Dersini şöyle ezberliyor: «Şüllo lâpa, Tefşiretül baklava»

taklit yapmasını bilseydim de, bu sözleri onun şivesiyle yazabilseydim).

Sonra bana döndü:

— Sen şimdi beni böyle görüyorsun ya. Halbuki gece beni şanoda bir gör, vallah tanımazsın... Oyuncu karı dediğin boyanmasını bilmeli...

O esnada elinin tersiyle ağzını sıvazladı... Dün geceden kalma dudak kırmızıları etrafa yayılmış, acayip bir şekil almıştı...

— Karı kısmının bir alıcı tarafı olur... Güzel olmasa da, civelek olur... Halbuki Sabahat değnek gibi. Elle tutulacak yeri yok sıskanın. Nesini beğensinler onun?... Hem tiyatrocu kısmının gandırupu (gardıropu) olmalı... İki kat fistanla oyunculuk olmaz... Kantoyu onunla, gomdiyi onunla, dramı onunla oyna... Kim ipler seni!... Oyuncu kızını entarisi gösterir. Ben ona kaç defa söyledim. Kızdı bana...

Sonra yüzüme baktı:

— Zaten beyim, biz tiyatrocu milletine iyilik yaramaz!...

— Öyledir Hanife Hanım!...

— Allah içimize kimseyi düşürmesin!...

— Biz düştük işte...

— Yok be yahu... Seninkisi iğretiden... Sen memur filânsın galiba?...

— Onun gibi bir şey...

— Nesin?

Kadının gözünden düşmiyeyim diye şöyle cevap verdim:

— Hududa gümrük kolcusu tâyin edildim. Oraya gidiyorum...

— Ne iyi... Bizim enayi Veli de okusaydı, işte böyle senin gibi memur olur, oyunculukta sürünmezdi...

— İstanbulda bir tiyatro varmış... İsmi bir zamanlar Darülbedayi imiş. Şimdi Şehir Tiyatrosu mu ne diyorlar adına... Hiç duymuşluğun var mı?

— Ha, duydum. Söylediler...

— Oraya girmeğe hiç heves etmedin mi?...

— Ohooo!... Heves etsem de ne olacak?... Buralarda sürünmekten İstanbula kim gidecek!...

Şoför dayanamadı lâfa karıştı:

— Bakalım gitsen, seni o tiyatroya alırlar mı?...

— Sen ne diyon be moruk!... Oradakiler de benden hırlı bir şey mi ki...

Şoför de sorduğuna pişman oldu galiba, sustu...

Taşlıçay denilen bir köye gelmiştik. Biraz istirahat etmek için durduk... Köyün kahvesine davet ettim; gelmedi: «Yürü sen git... Benim Veli ile konuşacaklarım var» dedi. O kamyonun arkasına, ben de kahveye ilerledim...

Epey zaman sonra şoför göründü... Beni çağırmaya geldi zannettim. Meğer haber getirmiş:

— Beyim, senin oyuncular burada kalıyorlar...

— Hani Diyadin'e kadar geliyorlardı?

— Bilmem, öyle diyorlar...

Veda etmeden ayrılacak değiliz a... Kamyona ilerledim... Diğerleri eşyalarını indiriyorlardı. Ben Hanife ile karşılaştım:

— Ne o, burada kalıyormuşsunuz?

— Evet...

— Niye program değişti?

— Burada yol amelesi fazlaymış... Kalın diyorlar. İş olurmuş...

— Tiyatro binası var mıymış?

— Yok canım. O senin oturduğun kahvede oynıyacağız...

— Dekor filân?...

— Bizim şano takımlarımız var... Hemen çakar, kurarız...

Benim oturduğum kahve, şöyle otuz, otuz beş kişi alacak kadar bir yer. Sahneyi nereye kuracaklar, şano takımlarını nereye asacaklar? Görünürde hurda birkaç tahta sandıktan başka bir şey yok.

— Neyse; ne yapalım... Kısmet bu kadarmış... Allah selâmet versin.

— Sana da!...

Tozlu, topraklı kumpanya sanatkârları, bohçalarını, ibriklerini, tencerelerini yüklendiler. Başaktör Veli, gaz sandığından bavulunu omzuna vurup öne düştü... Çiçekli hasır şapkalı, entarisi, uzun mantosundan da uzun başaktris Hanife Hanım, Velinin arkasından koşar adımla giderken bağırıyordu:

— Ne koşuyorsun ulan!... Sana yetişeyim derken, eteğimin yırtığı pabucumun burnuna takıldı. Beyin üstü düşüyordum!...

Gözden kayboluncaya kadar yürüdüler... Bu gece, yol amelesine «tiyatro»nun ne olduğunu göstermeğe gidiyorlardı.

(Devamı gelecek sayıda)

Ama ne yemek yedik...

... gene de midemiz rahat!

Vita ile pişirilmiş yemeklerden sonra mideniz ne kadar rahattır! Yemekler hakikaten nefis olur çünkü Vita'nın fevkalâde bir lezzeti vardır. Vita'nın lezzeti daima nefistir çünkü Vita daima tazedir. Yemekler besleyici olur çünkü Vita vücuda bol kalori verir. Ancak, bunların hepsinden daha mühimi mideniz hafif olur çünkü Vita'nın hazmi kolaydır. Evet, Vita tasfiye edilmiş ve asidi alınmış olan en iyi nebati yağlarla yapılır.

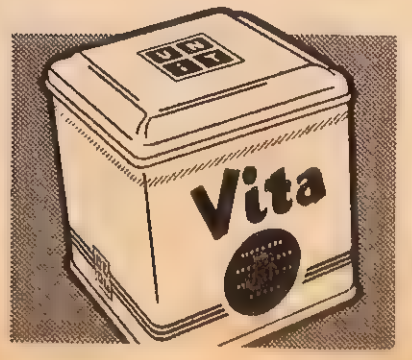

Vita

yemeğin lezzeti

midenin dostudur.

V.114

PERDEDE — 1. Cerrahi Kliniğinde yapılan meme ameliyatı, Fen Fakültesi Konferans Salonuna kurulan «Eidophore» aleti sayesinde aynı anda perdede seyrediliyor.

SUNİ KALB — Televizyon kamerası, ameliyathanenin üstüne konulmuş aynadan ameliyatın resimlerini çekiyor. Operatörler kameranın varlığını duymaksızın, bir köpeğe kalb ameliyatı yapıyorlar (yukarıda). Sağda ise, köpeğe takılan ve kan dolaşımını sağlıyan suni kalb görülmektedir.

TELEVİZYONDA AMELİYAT

İsviçre'nin ünlü CIBA müessesesi, «Eidophore» adlı renkli bir televizyon cihazını, tıp ilminin gelişmesi için kullanmaktadır.

«Eidophore» cihazı, Avrupa ve Amerika'nın çeşitli memleketlerinde dolaştırılmakta, bu cihaz sayesinde ameliyatlar en ince teferruatiyle bir sinema perdesinde seyredilmektedir.

RÖPORTAJI HAZIRLIYANLAR: ORHAN ÖZMEZ - İNAL TENGİZMAN - EROL DERNEK

BİR Çin atasözü der ki: «Bir resim, bin kelimeye bedeldir». Bu resim hareketli olursa, değeri daha artar... Şimdi burada, bir ameliyatın safhalarını, hareketli fotoğraflarla göstereceğiz. Bir ameliyatın, yapıldığı anda, bu salondan görülmesi «Eidophore» adı verilen bir televizyon sistemi ile gerçekleştirilmektedir. «Eidophore», Yunancada resim nakleden, anlamına gelir. 1930'dan beri bilginler bu konuda çalışmaktadır. 1936 yılında Fritz Fischer, teoriyi bulmuş, CİBA'nın kardeş şirketlerinden biri olan Gretag S. A. «Eidophore»u gerçekleştirmiştir. «Eidophore», bildiğimiz televizyonun yaydığı görüntülerin, büyük bir sinema perdesine aksettirilmesidir. Bu sistemde, içbükey bir aynanın üzerini kaplıyan ince bir yağ tabakasının elektronik bombardımanı ile, ışınlar sapmakta, yönü değişen bu ışınlar, televizyon ile gönderilen resmin beyaz perdede görünmesini sağlamaktadır. Üstelik, «Eidophore»da resimler tabiî renkleriyle gösterilmektedir. Sözü Cerrahpaşa Hastanesi 1. Cerrahi Kliniği Direktörü Dr. Gorbon'a bırakıyorum.

Beyaz perdenin önünde duran adamın açıklaması bitmişti. Onun yerine Dr. Bedii Gorbon geçti. Elinde uzun bir değnek vardı:

— Şimdi 1. Cerrahi Kliniğinin bir ameliyat odasını göreceksiniz. Ben, size ameliyatın safhalarını, perdenin önünde anlatacağım, yardımcılarım ise ameliyat odasında çalışacaklar, dedi.

Salonun ışıkları söndü. Mavi gömlekler giymiş, maskeler takmış insan hayalleri perdede gezindi. Ameliyat başlamıştı. Bir kadın göğsü gözüktü. Sonra bir operatörün bıçağı memenin çevresinde dolaştı. Kıpkırmızı bir kan şeridi, perdeyi al al yaptı. Bir ameliyat, bütün incelikleri, özellikleriyle, yapıldığı anda, sinema perdesine aksediyordu...

2 saat süresince, göğüs, köpek üzerinde bir kalb ameliyatı, bir de plâstik operasyon yapıldı... Plâstik ameliyatta kulak arkasından (doktorun deyimine göre, patron çizilerek) alınan bir parça, kaşsız bir insana konuluyordu.

İkinci saatin sonunda Dr. Bedii Gorbon'un sesi duyuldu:

— Her üç ameliyatın da başariyle yapıldığını gördünüz. Hastalarımızın sıhhatleri yerindedir. Bu kanlı, bıçaklı gösteriyi seyreden sizlere, bize bu denemeyi göstermek fırsatını veren «Eidophore» cihazının bulucularına teşekkür ederiz.

İLK AMELİYAT — Operatörler, kanser ihtimali olan bir kadının memesini yararak, lenf bezlerinden bir parça alıyorlar. Bu parça, başka bir odada incelenecek, sonuç alındıktan sonra ameliyata devam edilecek!... Bu sırada, Fen Fakültesindeki «Eidophore» perdesinden ameliyatın bütün safhaları takibediliyor, Doçent Dr. Bedii Gorbon, hem seyircilere bilgi veriyor, hem de ameliyatı telsizle idare ediyordu.

Mr. HONEGGER — CİBA'nın direktörü Mr. Honegger, Eidophore cihazı ile Türkiye'ye gelmiştir. Mr. Honegger, Türk doktorlarının başarısını, halkın ilgisini övmüş, «Eidophore'un başarı kazandığı memleketlerden biri de Türkiye'dir» demiştir. Dünyada bu cihazdan iki tane vardır. Eidophore Türkiye'den sonra İtalya'ya götürülecektir. Fotoğrafta, Mr. Honegger görülmektedir.

GECE YARISI AŞIKLARI

FORMA: 12

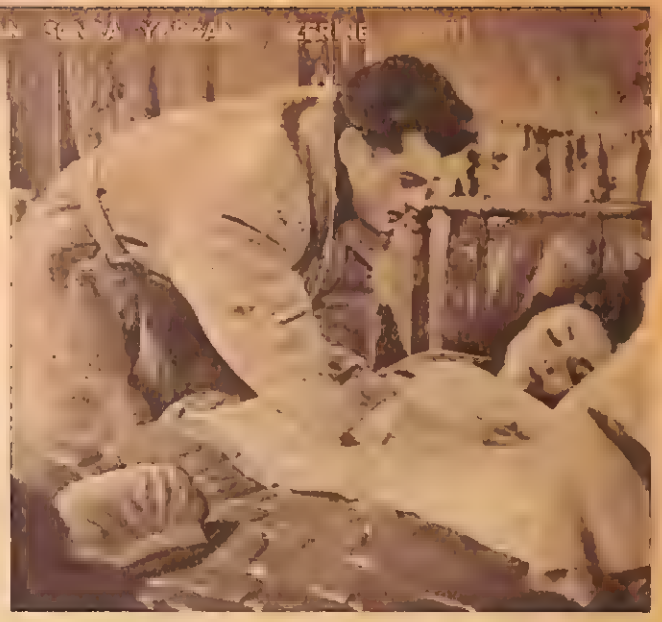

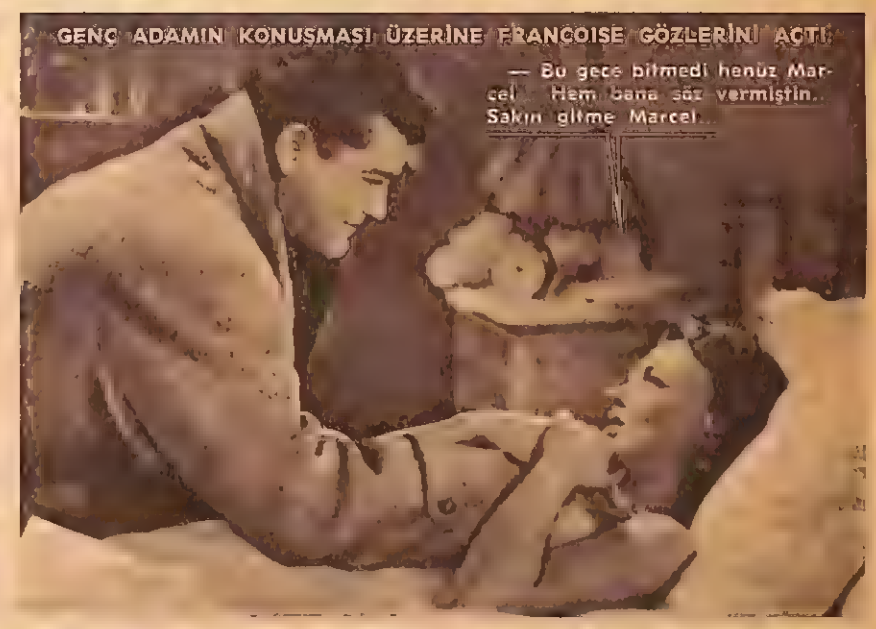

FRANÇOISE'IN KONUŞMASI MARCEL'İ HEYECANLANDIRMIŞTI AMA GENÇ ADAM BU KIZIN ARADIKLARINI KENDİSİNDE BULAMAYACAĞINI GAYET İYİ BİLİYORDU. O, HAYATINI KALPAZANLIKLA KAZANIP DÜNYAYI DOLAŞAN BİR MACERAPERESTTİ.

— Beni hava alanına bırakın

VERDİĞİ SÖZE RAĞMEN HEMEN GİTMEYE NİYETLİ İDİ. BU KENDİSİ VE FRANÇOISE İÇİN DAHA HAYIRLI OLACAKTI. FRANÇOISE BİR MÜDDET ÜZÜLÜR, SONRA HERŞEYİ UNUTURDU.

HAVA ALANDA KÖTÜ BİR SÜRPRİZLE KARŞILAŞTI.

— Hanımcığınız nerede? Yarınki uçakta size yer ayıralım...

— Bana artık yer yok!

— Talihiniz varmış... Yarınki uçakta da bir kişilik yer kalmış..

ARADAN SAATLER GEÇTİ VE FRANÇOISE ÖĞLEDEN SONRA UYANDI. KULAĞINA MUTFAKTAN BAZI SESLER GELMİŞTİ. BUNUN MARCEL OLDUĞUNU TAHMİN ETTİ. ÇOK SEVİNMİŞTİ.

— Günaydın!

— Uyandın mı?

DEMEK BİR AKŞAM EVVEL BAŞLIYAN RÜYA BİTMEMİŞTİ, HALA DEVAM EDİYORDU. UZUN YILLARDAN SONRA İLK DEFA MESUT BİR GÜN GEÇİRECEKTİ.

— Gitmemissin!

— Gitmiyeceğime dair söz vermiştim. Onu yerine getirdim

— Başın ağrıyor mu?

— Biraz dönüyor ama geçer

(Devamı gelecek sayıda)

TÜRKÇEYİ İYİ BİLİYOR MUSUNUZ?

Ş. KUTKAN

MAHKEME, MUHAKEME

Bu iki kelimeden (mahkeme) yi, gençler, ekseriya (muhakeme) yerinde kullanmaktadırlar. Meselâ: (Bugün mahkememiz var) diyorlar. Bu kullanış yanlıştır. (Bugün muhakememiz var) denmelidir. Çünkü fiil, (muhakeme) dir. (Mahkeme) kelimesi ise, (muhakeme) fiilinin yapıldığı yer, hükmün verildiği binadır.

(Mahkeme) tipindeki, yani bu vezindeki, bu ölçüdeki bazı kelimeler (yer, mekân) gösterirler.

Mezbele: Zibillerin, süprüntülerin döküldüğü yer.

Mezbaha: Hayvanların kesildiği yer. Zebh: Hayvanları boğazlamak, kesmek.

Ma'sara: Zeytin, susam gibi tanelerden yağ çıkarılan yer. Asr: Meyvaların suyunu veya yağlı tanelerin yağını, onları sıkarak veya ezerek çıkarmaktır. Meyva suyu mânasına gelen (usare) de bu ailedendir.

Mesire: Seyredilecek, yani yürünüp gezilecek yer. (Seyr), Arapça mânasiyle her hangi bir vasıta ile veya yaya olarak gezmek, yürümek, yol almak demektir. Seyyar satıcı, malını gezerek satan kimse demektir. Seyyarelere şimdi (gezegen) diyoruz. Araplar otomobile (seyyare) diyorlar. Biz (seyretme) ye, bir de (bakmak) mânası vermişiz.

(Muhakeme) ise, iki kişinin hâkim huzurunda karşılıklı olarak hükümleşmeleri; dâvalarını, yani iddialarını ortaya atmalarıdır.

(Muhakeme) tipinde olan kelimeler, bir işin, iki kişi arasında karşılıklı olarak yapıldığını gösterir:

Mükâleme: İki kişinin karşılıklı konuşmaları, kelâmlaşmaları.

Münazaa: İki kişinin karşılıklı nizalaşmaları.

Mütareke: Bir işi veya bir şeyi karşılıklı olarak terketme, terkedişme. Meselâ Mondros Mütarekesi. Bu mütareke, Birinci Cihan Harbi sonunda iki tarafın karşılıklı silâh terketmeleridir.

Muharebe: İki tarafın karşılıklı harbetmeleri.

Mücadele, münakaşa, müsamere, müşaare, muhavere gibi bu tipteki birçok kelimeler, hep karşılıklı yapılan işleri gösterirler.

(Mahkeme) kelimesinde hüküm verme işi, yani fiil mânası yoktur. Bu söz, sadece yer gösterir. (Muhakeme) de ise, karşılıklı yapılan bir iş, yani fiil vardır.

■

HARB — MUHAREBE

Mânaları karıştırılan ve yanlış olarak biri yerine diğeri kullanılan kelimeler arasında (harb) ile (muharebe) de vardır.

(Muharebe), askerî birliklerin savaşıdır. Sakarya, Dumlupınar savaşları birer muharebedir. Bunlara Sakarya Meydan Muharebesi, Dumlupınar Savaşı denir; Sakarya Meydan Harbi, Dumlupınar Harbi denmez. Birinci Cihan Harbi'ne de Birinci Cihan Muharebesi diyemeyiz.

(Harb), bütün muharebelerin, maddi, mânevi savaşların topyekûn hepsidir.

Bu küçük, fakat mühim farklara dikkat etmek, hem dilimiz, hem de kendimiz için bir kazanç olur.

Hayat ın hikâyesi

Bir Piyanistin İthafı

YAZAN: JERRY BRONDFIELD — ÇEVİREN: ERİ IŞIL

MITCH Kennedy küçük, temiz bir bar olan «Edna» nın piyanistiydi. Arada bir genel istek üzerine hareketli bir Rock'n Roll da çalmasına rağmen, daha çok kulağı okşıyan hafif parçaları tercih ederdi. Bu çeşit melodileri çalarken insanları daha iyi tetkik etme imkânını bulabiliyordu. Bilhassa gençlere karşı bir za'fı vardı. Onun kanaatince müziği yaşatan gençlerdi. Müziğin onlar için çok büyük bir mânası vardı.

Mitch otuz beş senedir hemen hemen bütün dünyayı dolaşmış ve piyanosunu dinliyen bütün insanları tanımıştı, bilhassa gençleri.

O gece, hemen arkasında gene genç bir çift oturuyordu. Mitch bir bakışta, aralarında bir hoşnutsuzluk olduğunu farketti. Yüzlerinden, gözlerinden ve hareketlerinden belliydi. Saadete giden yolda böyle engellerle karşılaşmak normaldi. Fakat bu gibi engelleri aşmasını bilmek lâzımdı. Mânasız bir inat yüzünden çok yanlış bir yola sapılabilirdi.

Genç adam takriben yirmi üç yaşında, dalgalı saçlı, bir hava teğmeniydi. Güneşten yanmış kuvvetli elleriyle bardağı sıkı sıkı kavramış, sanki kırmağa uğraşıyordu.

Genç kız, iri kahverengi gözleri, mat teni ve dolgun dudakları olan güzel bir sarışındı. Dişleriyle dudaklarını kemiriyordu.

Mitch «ikisi de inatçı» diye düşündü ve üzüldü. Gençleri dargın görmeye dayanamazdı.

Iki aşk şarkısı çaldı, fakat gençler dinlemiyorlardı bile. Sanki her biri ötekinin varlığını unutmuş gibiydi.

Mitch onlara doğru döndü, ilk önce delikanlıya, sonra kıza baktı ve gülümsiyerek sordu:

— Sizin şarkınız hangisi?

Genç adam şaşırmış görünüyordu:

— Bizim şarkımız mı?

— Evet. Her çiftin bir şarkısı vardır. Bazan ilk tanıştıkları gün veya ilk dansa gittikleri akşam beraberce dinledikleri ve sevdikleri bir parça onların şarkısı olur... Ne demek istediğimi herhalde anlıyorsunuz...

Ikisi de bir şey söylemediler. Yalnız delikanlı kıza bir göz attıktan sonra gözlerini gene bardağına dikti.

Mitch gittikçe daha fazla üzülerek:

— Sizin gibi bir çiftin böyle bir şarkısı olmadığına insan inanamıyor... dedi.

Genç adam katî bir sesle:

— Bizim hakikaten yok... diye cevap verdi.

— Hayret.

Mitch tekrar piyanosuna döndü ve çalmağa devam etti. Fakat aklı gençlerdeydi. Birkaç dakika sonra başını gene onların tarafına çevirerek çekingen bir eda ile:

— Şunu düşündüm... diye söze başladı. Belki benim, fazla romantik olan ihtiyar bir bunaktan farkım yok, ama kanaatimce her çiftin kendine mahsus bir şarkısı olmalıdır. Cüretimi affedin, bence sizin de olmalı ve hakikaten sizin için bir şarkım var.

Ikisi de bir ağızdan:

— Bizim için mi? diye sordular.

— Evet... Şu anda bestelediğim bir parça. Fevkalâde değilse bile bence fena değil... Ilk defa çalacağım...

Sol elini tuşların üzerinde gezdirdi, biraz duraladıktan sonra gülümsiyerek:

— Ikiniz de çok sevimli birer gençsiniz... Bu parçayı size ithaf etmek istiyorum... Müsaade eder misiniz?... diye sordu.

— Neden bize?

— Her melodinin birine ithaf edilmiş olması lâzım. Sizin de bir şarkınız olmadığına göre düşündüm ki...

Genç kız ilk defa gülümsedi:

— Çok naziksiniz, teşekkür ederiz.

Mitch bütün varlığını ortaya koyarak çalmağa başladı. Az önce konuşup, gülüşüp müziğin farkında bile olmıyan halk susup dinlemeğe koyuldu. Mitch istediği zaman fevkalâde çalabiliyordu. ve işte şimdi istiyerek çalıyordu. Bir ara başını gençlere doğru çevirdi:

— Bu parçanın adını «Bana Itimad Et» koyacağım...

Parçayı bitirdiği zaman genç kız:

— Çok güzeldi... Çok güzel... diye fısıldadı.

— Teşekkür ederim. Bir daha dinlemek ister misiniz?

Genç kız:

— Lûtfen... diye cevap verdikten sonra delikanlıya dönerek sordu:

— Sen de bir daha dinlemek ister misin Don?

Sesinde çok hafif bir yalvarma ifadesi seziliyordu.

Genç adam cevap vermedi ama, istediğini anlatmak için başını eğdi.

Mitch şarkıyı tekrar çalmağa başladı. Bu sırada arkadaki masada bir hareket farkeder gibi oldu, fakat başını kaldırıp bakmadı. Parça bittikten sonra dönüp baktı. Gençler yoktu; gitmişlerdi. Mitch memnun bir ifadeyle gülümsedi.

O sırada barın sahibesi Edna yanına gelerek:

— Gene çok güzel çaldın Mitch... diye kendisini tebrik etti.

— Teşekkür ederim.

— Fevkalâde bir adamsın ve çok iyi bir artistsin Mitch. Fakat bu yaptığının faydası olur mu acaba? Bu parçayı bu hafta içinde tam beşinci defa çalıyorsun...

Mitch sol eliyle tuşları okşıyarak hafifçe gülümsedi:

— Hayır Edna, ilk defa çaldım. Her seferinde de ilk defa çalıyorum.

NUH'UN
ANKARA
MAKARNASI

Ankara Makarna Un ve İrmik Fabrikaları
Nuh Ticaret ve Sanayi Anonim Şirketi
İstanbul Tel: 22 10 72 Ankara Tel: 11 23 95

ANKARA MAKARNASI

Mevsimlik Şık Tayyör
Ve Mantolar

DİŞLERİNİZ SIHHAT VE GÜZELLİĞİNİZİN AYNASIDIR.

Dişlerinizi her gün, her yönden kontrol edebilmeniz, ancak Türkiyede ilk defa imâl edilen sterlize kıldan mamûl aynalı PERFEKTA fırçaları ile mümkündür.

SAĞLIĞINIZ İÇİN DİŞLERİNİZE DİŞLERİNİZ İÇİN DE Perfekta DİŞ FIRÇALARINA İHTİYACINIZ OLDUĞUNU UNUTMAYIN.

PERİ REKLAM

C

D

PARİS MUHABİRİMİZ
GÜLGÜN ÜSTÜNDAĞ GÖNDERİYOR

A **MAURICE ROGER** — Bej yünlüden elde örme bu japone fantezi tayyör, tamamen ipekli ile duble edilmiş ve ceketin kenarları dört sıra dikişle çevrilmiştir.

B **HERMES** — Bu lâcivert ince yünlü manto içindeki emprime robun kumaşından bir kravatla kapanıyor.

C **LANVIN CASTILLO** — Eflâtun yünlüden yayık yakalı bu tayyörün üç iri düğmesi kumaşın tonunda çakıl taşından yapılmıştır. Şapka ve eldivenler lâcivert renktedir.

D **RAPHAEL LOPEZ** — Gül ağacı rengi buklet yünlüden yapılmış bu manto makine dikişle çevrilmiştir.

E **PIERRE CARDİN** — Paris'in bahar koleksiyonlarında en çok nazarı dikkati çeken bu takım porselen mavisi yünlüdendir. Yarıya kadar plise olan etek tamamen verevdir. Beden bele az oturmuş olup mevsim modası uyarınca kolsuzdur...

F **RAPHAEL LOPEZ** — Çin mavisi yünlü ketenden elbise ve ceketi. Kollar reglandır; gayri muntazam düğmeler takıma hususiyet veriyor.

F

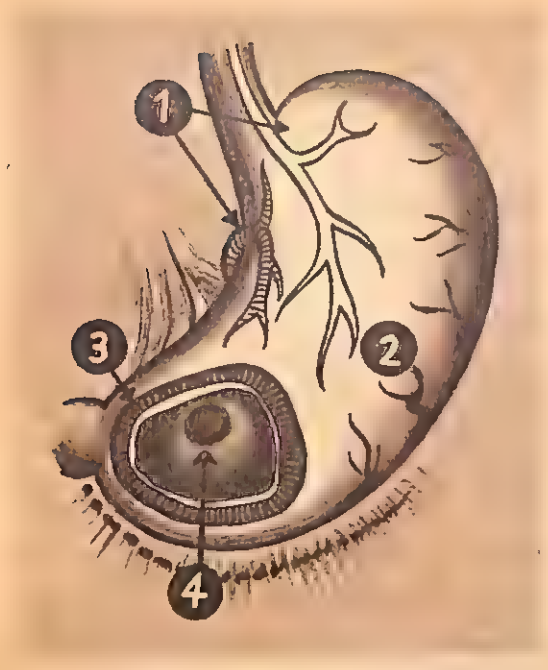

Hiddetlendiğiniz zaman (1) damarlar şiddetle büzülür. (2) Kan iyi deveran edemez, cidarda toplanır, bu hal bir nevi iltihap başlangıcıdır. (3) Guddeler lüzumundan fazla klorhidrik asit ifraz eder. (4) Bunun neticesi mukoza tahriş olur ve zayıf düşer. Bunlar ülser teşekkülü bakımından en müsait şartlar sayılır.

Mide ülseri, çoğu zaman fazla hiddet ve sinir neticesi ortaya çıkar. Süt çocuklarından ihtiyarlara kadar her insanda bu ârızaya raslamak mümkündür. Erkeklerde 30 ilâ 50 yaş arasında, kadınlarda da en ziyade altmışından sonra mide ülseri görülmektedir. Ortalama yirmi kişide birinin yakalandığı bu hastalık bereket versin ki, çok defa tehlikesizdir. Ama tedavi şarttır.

Sizde Mide Ülseri Olabilir mi?

MIDE ülserine namzet sayabileceğimiz insanlar, ekseriyetle, deveran bozukluğundan, yani damar sertliği, damar kireçlenmesi, yüksek tansiyon gibi rahatsızlıklardan şikâyet eden kimselerdir. Ülserlerin, daha çok iyi beslenmiyen, yahut kansız kalan mide cidarları üzerinde husule gelmekte oluşu bizi bu neticeye vardırıyor. Gerçi bundan, her yüksek tansiyonlu veya kansızın mutlaka mide ülserine yakalanacağı hükmüne varamayız, ama bu gibi nizamsızlıklar ülseri hazırlıyan sebepler arasındadır.

TÜTÜNDEN SAKININ

Çok sigara içenler midelerini devamlı kontrol altında tutmalıdırlar. Tütünde bulunan nikotin ve katran doğrudan doğruya mide mukozasını tahriş eden şeylerdir. Ayrıca nikotin midedeki kan damarlarının vazife görmesini güçleştiren bir zehirdir. Ağzı ve boğaz yollarını tahriş eden tütünün mide mukozasını tahriş etmesi, ülserin doğması için en müsait zeminin kendiliğinden hazırlanmasını sağlar. Bazı doktorlar, ülsere karşı, tıpkı damar hastalıkları tedavisinde olduğu gibi, damar içine iyotlu ilâçlar zerketme yolunu da tavsiye ediyorlar. Yukarıda söylediğimiz gibi, deveran bozuklukları ülsere yol açabileceği için, bu tarz tedavinin faydalı olabileceğine şüphe yoktur. Ülseri hazırlayıcı sebepler arasında, muntazam saatlerde yemek yememek, çok çabuk yemek, yenen şeyi iyi çiğnememek, hazmı zor şeyleri sık yemek, fazla baharat, miktar itibariyle her zaman fazla yemek hususlarını da sayabiliriz.

HEYECANDAN KAÇININ

Korku, hiddet, üzüntü gibi heyecan yaratıcı hallerin fazlalığı da zamanla ülser teşekkülünde rol oynıyabilir. Bu haller sinir merkezlerine tesir eder, midedeki kan damarlarının büzülmesine sebeb olur. Bundan başka mide guddelerinin noksan veya fazla ifrazat yapmasına da yol açar. Fazla asit ise yine cidarı tahriş edeceği için, bu tahriş git gide büyüyerek bir ülser haline gelebilir.

Allerjik dediğimiz bünyeye sahip kimseler de ülsere çok müstaittir. Meselâ egzama, ürtiker ve astımı olanlar allerjik sayılabilir. Organizmanız bazı şeyleri kabul etmez, onlara karşı tepki gösterir. Bu allerjik tepkiler, sinirler ve damarlarda belirli sıkışmalar da yaparlar. Spazm denilen bu sıkışmalar mideye intikal eder ve bu durum sık sık tekerrür ederse, midede bir ülser başlangıcı beklenebilir. Bu arada çürük dişlere de dikkati çekmek lâzımdır. Çürük diş boğaz yolu ile mideyi tehdid eden bir iltihap yuvasıdır. Aynı şekilde ve aynı tehlikeye karşı, nezle, sinüzit, boğaz ağrıları ve soğuk algınlıklarını ihmal etmemek, bir an evvel tedavisini yapmak pek yerinde bir hareket olur.

ÜLSERİ ANLIYABİLİRSİNİZ

Fazla ilâç kullanmak, aspirin, piramidon, kinin, bazı müshiller, keza romatizmalıların kullandığı kortezon gibi şeyleri çok devamlı almak da mide için pek iyi değildir. Bunları kullanmak zorunda olanlar, bu ilâçların bozucu tesirlerini karşılıyacak başka şeyleri de beraber almalıdırlar. Hepimiz türlü sebeplerle her gün bu ilâçlara baş vurmak zorunda kalırız. Yemek yerken de, çok defa nefsimize hükmedemiyerek ağır da yeriz, fazla da kaçırırız. Yani hepimizde günün birinde bir ülser başlangıcının ortaya çıkması imkân dahilindedir. Bütün mesele, ülseri daha başlamak istidadında iken teşhis edip gerekli tedbirleri almaktan ibarettir. Ülser ârazını, tıpla ilgisi olmıyan bir insan bile az, çok tahmin edebilecek durumdadır. Yemeklerden üç, dört saat sonra midenizde bir burkunma, bir sancı duyuyorsanız, gene aynı müddet içinde açlık, yahut kazınma hissediyorsanız, muhtemelen midenizde ülsere karşı bir temayül var demektir. Yemeklerden sonraki ağırlıklar, yanmalar, ekşimeler herkeste olan normal hallerdir. Bunlar ülser başlangıcı zannedilmemelidir. Ancak günün belirli saatlerinde muntazaman gelen sancılarınız varsa, bu; mide mukozasında bir tahriş veya iltihap var demektir. Mideniz size tehlikeyi haber veriyor, bana bak, benimle meşgul ol, demek istiyordur. İşte bu durumu farkeder etmez, hemen bir doktora başvurup lâzım gelen tedbirleri alın. Ama bunları başarabilmek için, ihmalciliği bırakmak, temkinli olmak, nefse galebe çalmayı bilmek lâzımdır. Her gün türlü dertlerle dolu olan bugünkü medeni hayatın zorluklarına karşı kendimizi korumayı öğrenirsek, daha doğrusu kendimizi üzülmemeğe alıştırır, sağlığımızın bağışladığı imkânları kötüye kullanmazsak, hastalık yanımıza yaklaşamaz.

GÖZÜNÜZ AYDIN OLSUN!

Neşe, sağlık ilâçlarının en tesirlisidir. Gününüze neşe ile başlarsanız bütün işleriniz iyi gider. Sağlığınızda ufak tefek aksaklıklar olsa bile, keyfiniz yerinde ise, bu ruh sakinliğinden ve iyimserlikten bedeniniz de faydalanacaktır. Yatağınızdan kalkarken birdenbire sıçramalar, çok âni dönmeler yapmayın. Bu gibi hareketler hem sinir sistemini kamçılar, hem de deveranın nizamını karıştırır. Yatakta evvelâ doğrulun, sonra biraz gerinin. Daha sonra usulca ayağa kalkın. Mevsim yazsa açık pencerenizin önüne gidip birkaç derin nefes alın, aklınızın erdiği kadar birkaç beden hareketi yapın. Ama bu hareketler sizi yormasın. Hava soğuksa odayı biraz havalandırın. Sonra yine hareketlerinizi yapın. Bu hareketler odaya giren taze oksijenden faydalanmanızı sağlar. Bundan sonra ilk işiniz bir şey yemek olsun. Bir şey yemeden tuvalete gitmeyin. Aç karnına bağırsakları zorlamamak daha faydalıdır. Sabahları canınız ne içmek isterse onu tercih edin. Çay mı, kahve mi, meyva suyu mu, neyi severseniz. Mutlaka bir şey de yemek şarttır. Hiç olmazsa bir, iki bisküvi yiyebilirsiniz. Ondan sonra yıkanır, giyinir, taze bir kuvvet ve heyecanla işinize başlarsınız. Ufak tefek rahatsızlıklarınız olsa bile, bu düşünce ile hareket, sağlam ve neşeli olduğunuzu kendinize telkin etmek fizyolojik faydalar da sağlıyacaktır.

DEHŞET PERDESİ

YAZAN : DENNIS WHEATLEY
ÇEVİREN : ADNAN ERİM

25

İKİ veya üç...

— Mükemmel! Bende de tabanca var! Başa çıkmaya çalışırız!...

— İyi ki yardıma geldin Fedora! Yolu kaybetmiştim...

— Silâh seslerini takibediyordum. Telâş arasında kaybolacağını tahmin ettim!

— Yarım dakika geç kalsaydın postu ele vermiştim!

— Hiç geç kalır mıyım Nicky?!...

Biraz sustular.

— Bir noktayı kafam almıyor Fedora! Frcek, burada saklandığımızı nasıl haber aldı?...

— Benim de kafam durdu Nicky. Buraya gelirken gayet dikkat ettik. Kimse bizi görmedi, değil mi?

— Görmedi zannediyorum.

— Öyleyse?...

— Bir ihbar olabilir. Ama kim yaptı bu ihbarı?...

— Kimbilir?!...

— Şimdi buradan nasıl kurtulacağız? Kapıdan çıkamayız. Pencereden atlanmaz. Ne olacak?...

— Bir yol bulmalıyız!...

Birdenbire telefon zırlamaya başladı. Fedora fırlayıp âhizeyi gizli dolaptan çıkardı:

— Evet... Çok teşekkür ederiz. Fakat ne yazık ki hepsi şu anda binanın içine girmiş bulunuyorlar!..

Telefonu kapadı.

— Kim telefon etti Fedora? Smutny mi?

— Hayır! Moulin Rouge'da çalışan kadınlardan biri!... Kim olduğunu bilmiyorum. Geç kaldığından dolayı özür diliyor. Polislerin buraya âni olarak baskın yapma ihtimalini haber veriyor!... Şimdi Frcek'in bizim adresi nasıl öğrendiği anlaşıldı. Şu garson vardı ya!... Masanın altına paket yapıp tıktığım pis herif!... İşte o kendine gelince bizden bahsetmiştir. Benim telefon ettiğimi görmüştü. Hemen telefon santralına sormuşlardır. Santral memuru konuşan her numarayı yanındaki deftere kaydeder. Benim konuştuğum numarayı da tabiî kaydetmiştir. Defterden çıkarmış olacaklar. Sonra da adresi bulup gelmişler!...

— İyi çalışıyorlar... Fakat biz hemen bir şeyler yapmalıyız! Polisler tam altımıza geldiler!

— Yürü Nicky! Arkaya doğru gidelim. Oradan dama çıkacak bir yol buluruz.

Yürüdüler.

— Ben de bunu düşünüyordum Fedora. Damdan dama atlıyarak kaçabiliriz.

Tavanda bir kapak buldular. Nicholas iskemlenin üstüne çıkıp kapağı açtı:

— Tamam! Buradan kiremitlere çıkacağız!

Önce kendini çekti. Sonra genç kadını yukarı aldı. Kiremitlerin bağlantı yerlerine basarak ilerlediler. Nicholas elini uzatıp dur işareti yaptı:

— Sen beyhude zahmet etme. Ben kenara kadar gidip keşif yapayım. Bakalım yanlardaki binalara atlama imkânı var mı?...

Horovska kiremitlerin üzerine oturdu. Nicholas ilerledi. Damın kenarına kadar geldi. Bir de baktı ki, yandaki bina iki adam boyu alçakta, on metre de aralık! Atlamanın imkânı yok! Hele Horovska'nın atlaması! Mümkün olacak şey değil!

Hemen öbür tarafa dolandı. Orası da aynı ! O yandaki bina da alçak ve aralık!

Öne, arkaya baktı. Otuz metre aşağıda, farlarını yakmış bir sürü polis otomobili. Etraflarında, sağa sola hareket eden ufak noktacıklar...

Fedora'nın bulunduğu yere geldi:

— Kaçmamız imkânsız Fedora! Binalar çok ayrık! Aşağısı da polis dolu!

— Smutny'nin muhakkak kaçacak gizli bir yeri vardır! Onu bulmalıyız Nicky!

— Vardır ama, nerede? Nasıl bulacağız?

— Gel, aşağıya inelim. Gizli bir geçit arıyalım!

Damdan içeri atladılar. Yumruklariyle duvarlara, tahta kaplamalara vura vura bir boşluk, gizli bir geçit aramaya başladılar.

Her taraf sert ve tok ses veriyordu. Duvarların, tahta kaplamaların hiçbirinde çürük ses gelen nokta yoktu.

— Gizli geçit yok, Fedora!

— Muhakkak olmalı! Smutny aptal değildir! Günün birinde baskına uğrama ihtimalini düşünmüştür!

— Ama aşağıdakiler burnumuzun dibine geldiler! Nerdeyse tavanı kırıp çıkacaklar!

— Ne yapalım! Kurtulma yolunu bulmamız lâzım!

— Gel, tekrar kiremitlere çıkalım! Belki aşağı sarkan bir su borusu vardır.

Yine dama fırladılar.

— Bak Fedora, hemen şurada nehrin suları parıldıyor. Damın şu ucundan da oraya doğru kalın bir kablo uzanıyor. Bu, elektrik kablosu değil. İcabında kaçmak için kullanılacak bir şey olmalı. Bunun üzerinden kayarak gidebilir miyiz?

— Çocuk gibi konuşma Nicky! Bu telden kayarak nehrin öbür tarafına geçmek için Tarzan olmak lâzım! Hattâ Tarzan bile beceremez! Maymun olmalı!

— Bundan başka kaçacak yol göremiyorum, Fedora!

— Öyleyse burada kalacağız!

— Göz göre göre derimizi mi yüzdüreceğiz?!...

— Hayır. Tabancalarımız var. Dövüşeceğiz!

— Nasıl olsa yakalanırız, Fedora. Yirmiden, otuzdan fazla bunlar!...

— Yapabileceğimiz tek şey dövüşmektir! İstersen aşağıya inip kapıdan kaçmıya çalışalım. Karanlıkta belki başarırız.

— İmkânsız! Meşaleleri, elektrik fenerleri var!

— Belki karanlık bir noktadan kimseye görünmeden fırlar, kaçarız Nicky...

— Bilmem! İstersen tecrübe edelim!

— Nasıl olsa ölüme mahkûmuz! Bir de bunu deniyelim.

Tekrar damdan aşağıya indiler.

— Bir koku var, Fedora...

— Evet. Duyuyorum! Odun kokusu! Binayı ateşe vermeye uğraşıyorlar!

Nicolas sapsarı kesildi:

— Bu hiç aklıma gelmemişti! Kurtulmamız imkânsız!... Diri diri yanacağız.

— Dur bakalım! Hemen ümitsizliğe kapılma! Aç şu kapağı!

Nicolas, kapağın yanına gitti. Kulbundan tuttu. Bir çekişte ardına kadar açtı. Simsiyah bir duman o anda içeri doldu!

— Boğuluyorum Nicky! Kapa şu kapağı!...

Etrafları saniyede göz gözü görmez bir hale geldi. Duman boğazlarına doldu. Nefeslerini tıkadı. Nicolas kapağı yerine bıraktı:

— Aşağı inmek imkânsız! Tekrar dama çıkacağız!

Ümitsiz bir halde arka tarafa yürüdüler. Dama çıkan kapağın önüne geldiler.

Horovska duraladı:

— Beyhude dama çıkmıyalım Nicky! Silâhlarımız elimizde, burada bekliyelim. Geleni vururuz. Sonra da biz vuruluruz. Bu iş böyle bitsin artık...

— Binayı yakmaya uğraşıyorlar, Fedora! Buraya kimse gelmiyecek. Alevler gelecek! Her taraf birdenbire tutuşacak. Biz de ateşlerin içinde kalacağız!

— O zaman kendimizi aşağı atarız.

— Atamayız Fedora! İp merdivenden başka inecek vasıtamız yok. Yangın tavanı sardı mı, imkânı yok çıkamayız!

— Peki, ne yapalım?!

— Kiremitlere çıkalım!

(Devamı gelecek sayıda)

1961'İN GÜZEL ÇOCUKLARI

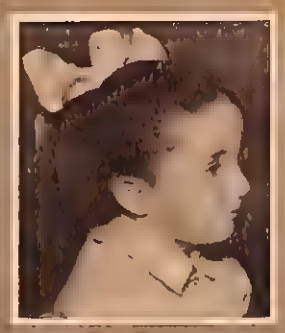
Müjde Erşen - İstanbul

Fulya Kasımoğlu - İstanbul

Onur Önen - Ankara

M. Serdaroğlu - Adapazarı

B. Dilek Önal - Almanya

Manolya Çeçen - Adana

Cüneyt Öner - Çorlu

Ece Çaldıran - İstanbul

R. ve Y. Aksoy - Mersin

Ana Rigas - İstanbul

T. Yavuz Kaya - İstanbul

TURSİL

Beyazı
daha beyaz yapar

YTF

TURYAĞ FABRİKALARI MAMULÜ

Milâttan önce 508 yılında İran hükümdarı Asuerus'un başveziri Aman, Yahudileri ortadan kaldırmak istemişti. Fakat, Asuerus'un aslen Yahudi olan karısı Ester, bunu haber alarak plânı suya düşürdü. Aman, Sus şehrinde asıldı. Öldüğüne halkı inandırmak için kulaklarını kesip şehir şehir dolaştırdılar. İşte 2468 yıldan beri bu başarı Yahudilerce gelenek halinde kutlanır. Bu önemli günü takib eden iki gün şenlikler tertiplenir, zenginler fakirlere hediyeler verir. Kulak şeklinde ballı galetalar yapılıp dağıtılır. Bu galetalara «Amanın Kulakları» derler. Ama bu sene bu galetaya «Eichmann'ın Kulakları» adını taktılar. Çünkü o zamanki Yahudi halkının ahfadı olan İsrailliler, sekiz aydan beri ellerine yeni bir «Aman» geçirmiş bulunuyor: Hitler Almanyasının Nazi şeflerinden Adolf Eichmann!

Eichmann Dâ

GÖRGÜ ŞAHİDİ Eichmann'ın yaptırdığı kitle halindeki katliâmların kurbanlarından bir karı - kocanın, o sırada genç olduğu için işe yarar düşüncesiyle öldürülmiyen oğulları Bernard Unsdorfer (üstte) dâvada şahitlik edecek.

MÜDAFAA Yukarıda görülen zat, bu önemli ve büyük dâvada, Eichmann'ı müdafaa edecek olan avukat Dr. Robert Servatius'dur. Almanyadan gelmiş olan avukat, İsrail'de muhtemel tehlikelere karşı muhafızlarla dolaşmaktadır.

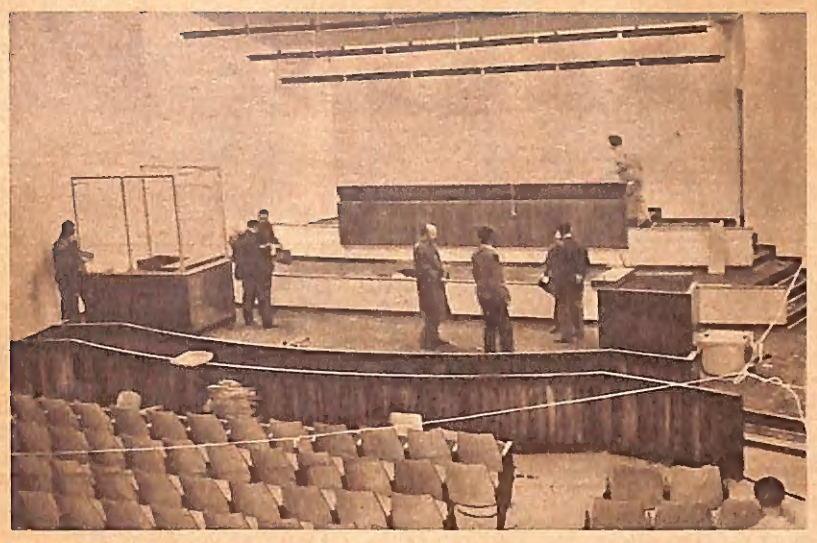

HER ŞEY HAZIR **İsrail'in Kudüs şehrinde Beth Haam adı verilen yeni adliye binasında, 6 milyon Yahudinin öldürtülmesinden sanık eski Nazi şeflerinden Adolf Eichmann'ın muhakeme edileceği salonun son hazırlıkları bitirilmiştir. Pek yakında başlamak üzere olan dâvanın görüleceği yukarıki salonun sol tarafında Eichmann'ın oturacağı kurşun geçmez camlı sanık mahalli görülüyor. Sağda tanık kürsüsü, arka plânda da hâkimlerin oturacağı yer vardır. Daha sağda görülen televizyon alıcısı ile muhakeme safahatı yayınlanacaktır. Muhakeme esnasında bütün dünya basını hazır bulunacak, dünyanın dikkati bu olay üzerine dönecektir...**

vası Başlıyor

İkinci Dünya Harbi yıllarında Nazi Almanyasında milyonlarca Yahudi hunharca öldürülmüştü. Bu korkunç hareketin sorumlularından biri olarak Adolf Eichmann gösteriliyordu. Fakat savaş sonunda Nazi ileri gelenleri Nüremberg mahkemesine sevkedildiği halde bütün aramalara rağmen Eichmann'ın izine raslanamamıştı. O tarihten bu yana onbeş yıl geçti. Bu süre içinde Eichmann durmadan takibedildi ve en sonunda yakalanarak İsrail'e götürüldü. Muhakeme hazırlıkları aylarca sürdü. Önümüzdeki günlerde dâva başlıyacak.

On beş yıldır ortadan kaybolan bu adam nasıl yakalanmıştı? İşin bu tarafı zabıta romanlarındaki maceralardan daha hareketli ve heyecanlıdır.

Savaş yıllarında Hitler'in ve Bormann'ın sağ kolu olan Eichmann yakayı ele vermemek için bütütn tedbirlerini almıştı. Savaş suçluları aleyhinde toplanan yüzlerce dosya içinde Eichmann'ın tek bir resmine raslanmamıştı. Ama tam o sıralarda, Haganah adındaki Yahudi cemiyetinin üyelerinden Manus Diamant'ın eline tesadüfen bir albüm geçti. Bu, Eichmann'ın eski sevgilisine ait bir hâtıra albümüydü. İçinde 1935 yılından kalma Eichmann'ın pek silik tek bir fotoğrafı vardı. Bu fotoğraf derhal teksir edilerek fazla bilgi verilmeksizin bütün dünya polis teşkilâtına gönderildi.

Yahudi celladı bir taraftan aranadursun, Adolf Eichmann bu sırada hem de Almanya'da rahat rahat yaşamaktaydı. 1946 yılında temerküz kamplarından birinden firar etmeğe muvaffak olmuş, Aşağı Saksonya'da bir köye sığınmıştı. Orada odunculuk yaparak hayatını kazanıyordu. Avusturya'nın Leinz şehrinde, Eichmann'ın babasının ve kardeşlerinin bulunduğu yere yakın bir yerde oturan karısı ve üç çocuğu ise onu öldü biliyorlardı.

Eichmann endişe içindeydi. 1950'de Güney Amerika'ya gitmeğe karar verdi. Bunun üzerine Ricardo Klement adı altında sahte bir pasaportla Arjantin'e gitti ve orada bazı kimselerin yardımı ile Şili sınırına 300 kilometre mesafede bulunan Tucuman'a yerleşti. Bir elektrik santrali inşaatında çalışmağa başladı. 1952'de karısı ve Klaus, Dieter, Horst adlarındaki üç oğlu Eichmann'ın yanına gittiler. Aile böylece, tekrar birleştikten sonra Eichmann'lar Buenos Aires'e göç ettiler. 1955'te dördüncü çocuğu bu şehirde dünyaya geldi.

Ama Haganah, Eichmann'ın izini durmadan takibediyordu. Buenos Aires'te bulunduğu kesin olarak öğrenilince Arjantin'e Yigal, Gad ve Dov adlarında üç genç İsrailli gönderildi. Bunlar, altı Arjantinli Yahudinin yardımiyle onu kaçırmağa karar verdiler.

Eichmann 11 mayıs 1960 günü kaçırıldı ve uçakla İsrail'e nakledildi. Bunun üzerine Arjantin'le İsrail arasındaki diplomatik münasebetler bozuldu. Fakat sonradan, Eichmann'ın muhakemesinin açık olarak görüleceğine dair Arjantin İsrailden teminat alınca iki memleket arasındaki münasebetler normale döndü.

Vaktiyle İngilizlerin İsrailli mahkûmlar için yaptırdığı bu hapishanede şimdi Eichmann yatmaktadır.

YILDIZINIZ DİYOR Kİ

6 nisandan 12 nisana kadar : Doğduğunuz burcu bularak kendi falınızı okuyabilirsiniz.

KOÇ BURCU
21 MART - 20 NİSAN

Vazife hissiniz kuvvetli. Mahcub olmaktan çekiniyor, ödevinizi daima zamanında yapıyorsunuz. Onun dışında ciddiyetiniz kayboluyor. Bundan vazgeçerseniz daha çok takdir toplarsınız.

BOĞA BURCU
21 NİSAN - 21 MAYIS

Bütün hatanız, şansınıza güvenerek işlerinizi tesadüflere bırakmaktan doğuyor. Görüşlerinizin önünüze çıkardığı yollarda yürümeyi de tecrübe etmeniz lâzımdır. Şansınızı iradeyle destekleyin.

İKİZLER BURCU
22 MAYIS - 20 HAZİRAN

Bugünlerde sizin için çok büyük kıymeti olan bir insandan sevindirici bir haber alacaksınız. Bu haber tahmininizden daha iyi, istediğinizden mükemmel çıkacak, yıldızınız müjdeliyor.

YENGEÇ BURCU
21 HAZİRAN - 22 TEMMUZ

Güneş mukadderatınızı elinde tutuyor. İçinde bulunduğumuz ay zarfında güneşi her gördüğünüz zaman ona mümkün olduğu kadar yakın bulunun, yüzünüzü güneşe gösterin, kazanırsınız.

ASLAN BURCU
23 TEMMUZ - 22 AĞUSTOS

İş hayatımızda canınızı sıkacak bir hâdise olmuş. Bu hâdise geçicidir. Sabretmesini bilirseniz, her şey tekrar yoluna girecektir. Size kötülük edenlere kin beslemeyin, onları hoş görün.

BAŞAK BURCU
23 AĞUSTOS - 22 EYLÜL

Jüpiter gezegeni size uzunca bir seyahat hazırlıyor. Böyle bir seyahati hiç beklemiyorsunuz, ama birden karşınıza bu imkân çıkacak. Sizin için çok faydalı olan bu teklifi reddetmeyin.

TERAZİ BURCU
23 EYLÜL - 22 EKİM

Çok bağlı olduğunuz birisi, kısa zaman için sizden ayrılacak. Bu ayrılık ikinizin de lehinedir. Onun uzaklaşmasını kendinize asla üzüntü etmeyin. Ayrılıklar insanları daha çok yakınlaştırır.

AKREP BURCU
23 EKİM - 21 KASIM

İş arkadaşlarınıza karşı çok sert ve bencil davranıyorsunuz. Yıldızınız size bunun için küskün. Bahtınızın açık olmasını, işlerinizin daha iyi gitmesini istiyorsanız, başkalarını sevin ve sayın.

YAY BURCU
22 KASIM - 20 ARALIK

Sizi üzen bir düşünceniz var. Önünüzde aşılması icabeden bir engel durduğunu yıldızınız biliyor. Merak etmeyin, iki gezegen de yıldızınızla beraber bu zor mücadelede sizin arkanızda olacak.

OĞLAK BURCU
21 ARALIK - 19 OCAK

Hiçbir şeyi fazla düşünmeyip, işleri oluruna bırakmak lâzımgeldiğini sizin biraz anlamanız gerek. İnce eleyip sık dokumak, yaptığınız bütün hamlelerde başarısızlığınızın başlıca sebebidir.

KOVA BURCU
20 OCAK - 18 ŞUBAT

Bu hafta bir şey satın almak zorundasınız. Mars gezegeni bu iş için size lâzımgelen yardımı ve imkânları sağlıyacaktır. Ne yapacağım diye üzülmeyin, önünüzde beklemediğiniz bir sürpriz var.

BALIK BURCU
19 ŞUBAT - 20 MART

Zekânız pek parlak. Çok hareketlisiniz. Muvaffak olamamanız için hiçbir sebep yok. Bütün mesele, maymun iştahlılığı bırakıp, tuttuğunuz işte devamlı olarak çalışmakta... Sebatkâr olunuz.

OKUYUCU MEKTUPLARI

İzmirden Bay O. Mutaf'a:

İlmî araştırmalara ait yazınızı güzel bulduk. Fakat bugün feza araştırmaları biraz daha ilerlediği için tercümeniz eskimiştir... Resimsiz yazı neşretmiyoruz. Teşekkürler.

■

Kütahyadan Bay İrfan Kantur'a:

Türkçenize daha fazla dikkat edersenız ve yazılmış hikâye ve romanları dikkatle okursanız siz de iyi yazı yazmağa muvaffak olacaksınız.

■

Ankaradan Bay Bülent Kayabaş'a:

Sinema artistlerimizin hepsinin sesi müsait olmadığından filmler sonradan seslendirilmektedir. Bu bütün dünyada da böyledir. Buna dublaj diyorlar.

■

Yedikuleden Bay Salih Ergün'e:

1938 senesinde, biri 29 mayısta, diğeri 21 kasımda iki defa güneş tutulması olmuş, fakat memleketimizden görülmemiştir. Aynı yılın kasım ayının 7 sinde ay tutulması olmuştur. Bu ay tutulması memleketimizden görülmüştür. Güneş tutulmaları görülemediğine göre ay tutulması annenizin hatırında kalmış olacak. 4 günlük olduğunuza göre de Kasımın üçünde doğmuş olacaksınız.

■

Erzurumdan Bayan Vahide Ekli'ye:

«Çalıkuşu» Reşat Nuri Güntekin'in romanıdır. Çok sevilmiş ve tutulmuştur. Erzurumdaki kitapçılardan birine ısmarlarsanız her halde size kendi siparişleri arasında getirtirler.

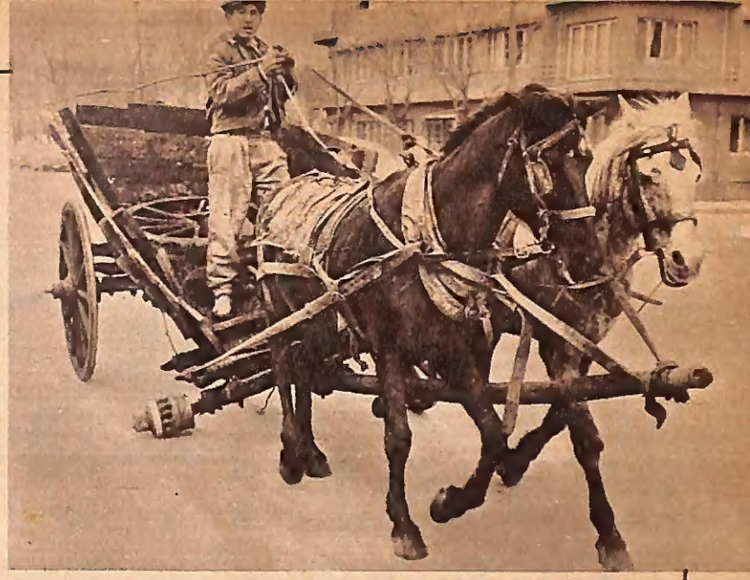

Hocanın satacağı kuyruksuz eşeği için: «Hele pazarlıkta uyuşalım kuyruk heybede» dediği gibi, üçüncü tekerleği içinde olduğu halde atları dörtnala koşan bu araba bunu ne güzel gösteriyor. (Fotoğraf: Ozan Sağdıç)

Samsundan Bay Mustafa Tokur'a:

Yeni doğmuş iki çocuğu hiç ses duyulmıyan bir odada kapalı büyütürsek ve bu çocuklara bakan kadın da onlara hiç söz söylemezse gayet tabiî olarak bu çocuklar konuşmıyacaklardır. Çünkü konuşma ancak duyma ile mümkün olabilir. Fakat çocuklar tabiî duygular olan gülmeyi, ağlamayı, sevinmeyi ve üzülmeyi bileceklerdir. Aralarında yeni bir dil kurmaları kabil değildir. Çünkü lisan uzun değişikliklerle ve zamanla meydana gelir. Bu çocuklar gördükleri eşyaya, yiyeceklere, suya birer isim uydurabilirler.

Çocuk resmi gönderen okuyucularımıza:

Güzel Çocuk Müsabakasına iştirak etmek istiyen okuyucularımız tarafından gönderilen resimler daha ilk hafta içinde bin beş yüzü bulmuştur. Bugün elimizde üç binden fazla resim vardır ve gelmekte devam etmektedir. Güzel çocuklar arasından bir seçim yaparak sıraladığımız resimlerin neşri uzun zaman sürecektir. Bize mektup yazarak resmin niçin basılmadığını soran okuyucularımıza ayrı ayrı cevap veremiyoruz. Sabırlı olmalarını rica ederiz.

■

Kadıköyden Bayan Öjeni Roml'ye:

Çocuğunuzun resmi bize gelmemiştir. Güzel çekilmiş, net ve çıplak olmıyan bir resim gönderebilirsiniz.

■

Bilmece gönderen okuyucularımıza:

Gönderdiğiniz bilmeceleri dikkatle tetkik ediyoruz. Tashihi kabil olanları basıyoruz. Fakat çok fazla kare kapatıyor ve okuyucularımızın bulamıyacağı tarifler ve kelimeler kullanıyorsunuz. Bu sebeple bilmecelerinizi neşredemiyoruz. Tam kelime veya sıfat kullanılmasını, ekli veya noksan kelime konulmamasını rica ederiz.

■

Mağusadan Bay Devrim'e:

Özcan ismi Türkçedir ve mânası açıktır. Öz ve can kelimelerinden meydana getirilmiştir. «Can özü» anlamındadır.

Yeni Çıkan Kitaplar

ŞİİRLER — Kıymetli şair Ahmet Hamdi Tanpınar'ın şimdiye kadar yalnız mecmualarda neşredilmiş en güzel şiirleri. Yeditepe Yayınları, İstanbul. 80 sahife, 500 kuruş.

ÜSTÜME VARMA İSTANBUL — Şiirler. Yazan: Ümit Yaşar Oğuzcan. Düşün Yayınevi, İstanbul. 64 sahife. 3 lira.

BAŞKANIN ANKARA DÖNÜŞÜ — Köy parti başkanının hicvi. Yazan: Behzat Ay. Yeni Dergisi Yayınları, Samsun. 96 sahife, 2,5 lira.

ÇOCUK KALBİ — Çocukları «İyiye, doğruya, güzele» soylu düşünce ve davranışlara teşvik eden bir eser. Yazan: Edmondo de Amicis. Çevirenler: Dr. Nurhan Özaltın - Mehmet Aydın. Anten Yayınevi, İstanbul. 296 sahife, ciltli 10 lira.

BİLMECE

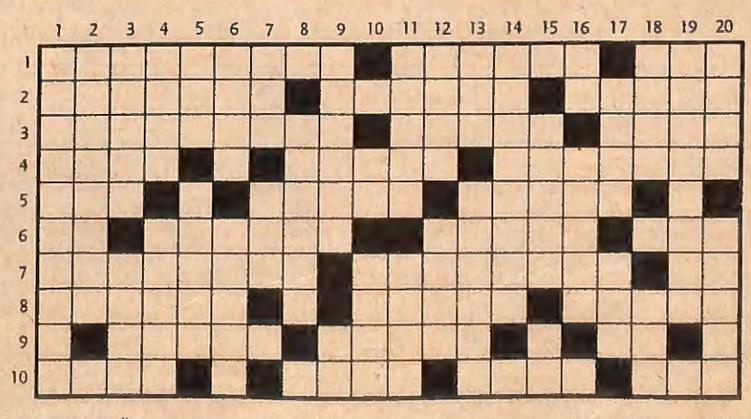

SOLDAN SAĞA: 1: Egemenlik — Dört imamdan birinin kurduğu mezhebin adı — Dolayısiyle anlatma. 2: Dünyanın en zengin kıtalarından biri — Utanılacak yabancılar — Boşanma. 3: Cehennem melekleri — Huzur ve sükûnet içinde olan — İkinci derecede. 4: Neşir veya afiş yoliyle bildirme — Asya milletlerinden birine mensup — Öğüt. 5: Geyiği ile meşhur bir bölge — Sıtma ilâcı — Balın yuvası. 6: Kırmızı — İşliyen araç — Samsunun ilçelerinden — Matem. 7: Dünyanın en meşhur çağlayanı — Kaslar — Kelimelerin başına getirilen olumsuzluk takısı. 8: Merhum Dr. Besim Ömer Paşanın soyadı — Yasa — Çok nezaketli. 9: Güney illerimizden — Makedonya'da, Yunanistan'da kalan bir kasabamız — Hayret ünlemi. 10: Uzak — Bir hat üzerinde bulunma hali — Kalbur — Donuk renkte.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1: Yılın altıncı otuz günü. 2: İşçilik. 3: Elâzığın ilçelerinden — Ek. 4: Doğudaki Müslüman komşumuz — Manda yavrusu. 5: Tersi yarım demektir — Kulağı işitmiyen. 6: Çift doğmuş olan — Uçma organı. 7: Hayvan yemi — Pislik. 8: Tersi Tiryaki Hasan Paşanın savunduğu şehir. 9: Hoş nağme — Bir nota. 10: Geometri terimi — Tersi akıl. 11: Kestane rengi anlamına kullandığımız yabancı kelime — Tarihte meşhur bir komutan. 12: Meydan — Yuva. 13: Bir millet — Pelte. 14: İnanan. 15: Azat — Bir nota. 16: Köpek — Aksiyan veya bir ayağının üzerinde zıplıyan. 17: Çevik — Demiryolu. 18: Tanrı — Bir şeyin fiatına veya maaşlara zaman zaman yapılan ilâveler. 19: Boş ve değersiz söz anlamına gelir. 20: Nikâhta resmî muamele — Vücudunda bir uzuv noksanlığı olan.

GEÇEN HAFTAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜMÜ

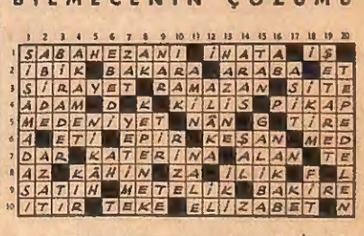

Ev hanımları için...

Ev işlerinizden sonra ellerinizdeki pürüz ve çatlakları D vitaminli Blendax kremi ile yapacağınız hafif bir masaj tamamen ortadan kaldırır ve ellerinize kadife yumuşaklığı verir.

D vitamini ihtiva eden Blendax kremi 25 saniye içinde cilde nüfuz eder ve ellerinizde hoş bir koku bırakır.

D Vitaminli

Blendax

KREMİ

A - 191

Paris

Güzelleri

Tokalon Kremini

kullanmaktadır

Çünkü...

Yalnız Fransada milyonlarca tüp halinde TOKALON KREMİ satılıyor Sebebi BİOCEL'li TOKALON KREMİ nin mükemmel netice vermesidir. İşte, bunun için Parisli güzeller de güzelliklerinin belirtilmesinde kendilerine yardımcı olarak bu kremi tercih etmektedirler.

Bu kremin ihtiva ettiği BİOCEL cildi besleyen ve canlandıran hakikî bir gençlik iksiridir. Bununla kırışıklar, kırmızılıklar hatta derideki pörsümeler derhal zail olmaktadır.

Krem küpüğünü muhtevi ve çok ince TOKALON pudrasını da tecrübe ediniz.
Bu pudra mesamatı tıkamaz ve cild üzerinde diğer pudralara nispetle 2 ½ defa daha uzun müddet kalır.

Tokalon Hakikî Paris kremidir.

KARİKATÜR

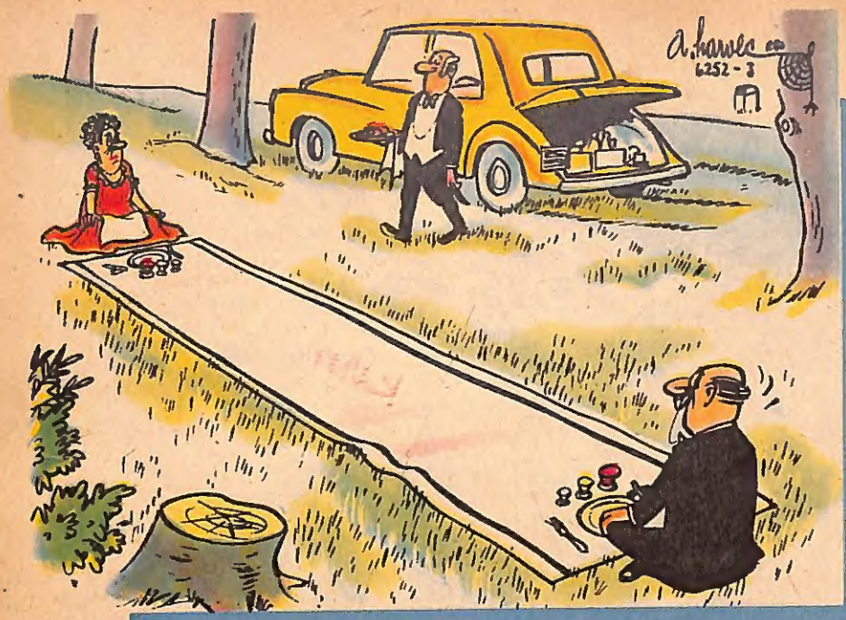

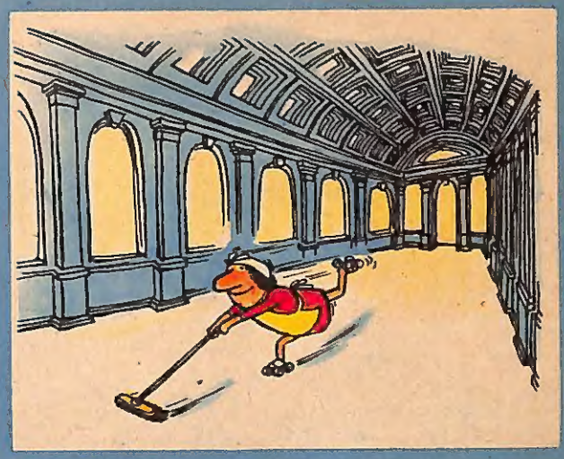

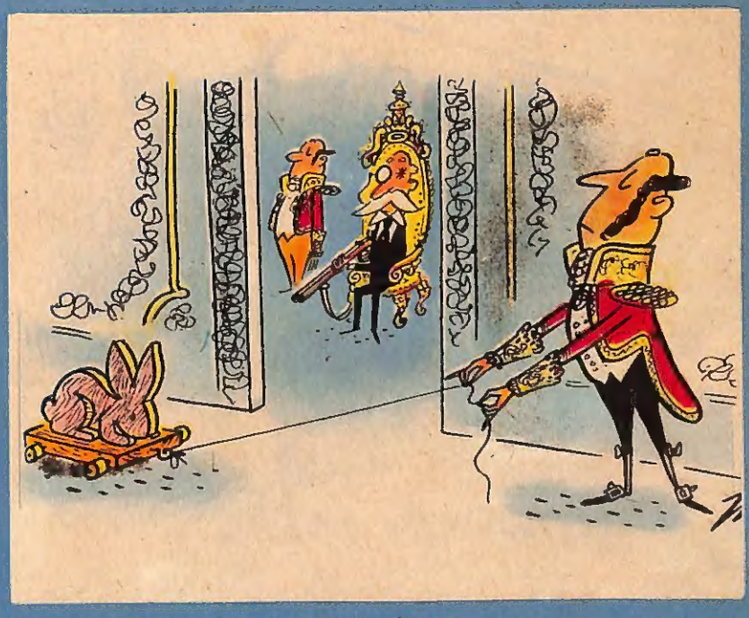

Kont avlanıyor